

ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สารนิพนธ์
ของ
สุชีรา นวลทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2553

ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สารนิพนธ์
ของ
สุชีรา นวลทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บทคัดย่อ
ของ
สุชีรา นวลทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2553

สุชีรา นวลทอง. (2552). ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รศ.ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าใช้จ่าย ความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสาเหตุของการออกกลางคันที่เกิดขึ้นในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระหว่างปีการศึกษา 2550 ถึง 2552 จำนวน 2 สาขา รวม 291 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 และใช้ระยะเวลาศึกษาจนจบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี จำนวน 26 คน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 รักษาสถานภาพนักศึกษา จำนวน 86 คน และนักศึกษาที่ออกกลางคัน ปีการศึกษา 2550-2552 จำนวน 29 คน ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและสาเหตุของการลาออกดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ข้อมูลแสดงสถานะของนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา เช่น ข้อมูลitudinal จัดเก็บรวบรวมโดยสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า

1) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร สาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 126,012 บาท สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 118,854 บาท รวมค่าใช้จ่ายที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร ทั้ง 2 หลักสูตร เท่ากับ 244,866 บาท ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจ่ายต่อหัว ในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม 165,702 บาท สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร 172,702 บาท ตามลำดับ

2) ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 มีความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้น เท่ากับ 6,320,352 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 5,226,135 บาท คิดเป็น 83% สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 1,094,317 บาท คิดเป็น 17% ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของสถาบัน รวม 2 สาขา เท่ากับ 5,034,352 บาท คิดเป็น 80% และความสูญเสียทางเศรษฐกิจของนักศึกษา รวม 2 สาขา เท่ากับ 1,277,100 บาท คิดเป็น 20%

3) การออกกลางคันของนักศึกษาโดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกหรือการไม่ลงทะเบียนเรียนนั้น มีสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.55$) ในด้านการเงิน ($\bar{x}=2.53$) ด้านความสามารถของอาจารย์ ($\bar{x}=2.61$) และสถาบันการศึกษา ($\bar{x}=2.72$) ตามลำดับ และสาเหตุทางด้านตนเอง ($\bar{x}=2.46$) และด้านครอบครัว ($\bar{x}=2.41$)

สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในด้านตัวของผู้เรียน ($\bar{x}=3.43$) ด้านความสามารถของอาจารย์ ($\bar{x}=3.35$) และด้านความสามารถการทำงานวิจัย ($\bar{x}=3.09$)

EXPENSE AND ECONOMIC LOSS FROM DROPPING OUT DURING
GRADUATE STUDY, THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

AN ABSTRACT
BY
SUCHEERA NUANTHONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial of Economics
at Srinakharinwirot University

May 2010

Sucheera Nuanthong. (2010). *Expense and Economic Loss from dropping out during Graduate Study Thai-Nichi Institute of Technology*. Master's Project, M.Econ. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc.Prof. Pisamai Jarujittipant.

The purposes of research were to analyze the expense and economic loss from dropping out graduate study, Thai-Nichi Institute of Technology. The population were 291 the MBA graduates majoring in Industrial Management and Executive Enterprise Management Programs during 2007-2009. The samples of the study were 26 students who graduated in 3 years, 86 students who maintain the student status and 29 students who dropped out of the programs. The data concerning the expenses and courses of dropping out were collected by the questionnaire. The secondary data, student status, institute expenditure for education which collected by the institute were also used in this research. The statistics analyses used were percentage and arithmetic mean.

The result showed that the unit cost through two programs during 2007-2009 were 244,866 baht: 126,012 baht for Industrial Management Program and 118,854 baht for Executive Enterprise Management Program.

The institute and students economic loss burdens were 6,320,352 baht. Industrial Management Program was 5,226,135 baht (83%) and Executive Enterprise Management 1,094,317 baht (17%). The total of 2 programs economic loss burdens of the institute were 5,034,352 baht (80%) and the total of 2 programs economic loss burdens of students were 1,277,100 baht (20%)

The student dropping out had moderately ($\bar{x}=2.55$) occurred for 3 causes, student's financial ($\bar{x}=2.53$). The teacher abilities ($\bar{x}=2.61$) and the institute management ($\bar{x}=2.72$), respectively.

The factors causing the students had to spent time for the program more than 3 years were the personal student problem ($\bar{x}=3.43$) the teacher abilities ($\bar{x}=3.35$) and the student research abilities ($\bar{x}=3.09$), respectively.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษา
ระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ของ สุชีรา นวลทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การ
จัดการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ประภาพร เฟื่องฟูสกุล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ทิพย์วิมล วงศ์รัตนชัย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะความกรุณาอย่างยิ่งจากท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ประพาฬ เฟื่องฟูสกุล และ อาจารย์ ทิพย์วิมล วงศ์รัตนชัย กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาพร้อมทั้งให้แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในการอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านในการอำนวยความสะดวกต่างๆ และนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนในสิ่งที่ดีงามให้กับผู้วิจัย

ขอขอบคุณกำลังใจ ความห่วงใย ความช่วยเหลือจากน้องชาย น้องสาว และเพื่อนๆทุกคน และที่สำคัญที่สุด ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับคุณพ่อ คุณแม่ ที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างให้กับลูกมาโดยตลอด ความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ และเป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จขึ้นได้ ลูกขอระลึกพระคุณนี้ไว้สูงสุดตลอดไป

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่พึงได้จากการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ ครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทั้งหลาย ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน สนับสนุน เป็นกำลังใจ และให้โอกาสแก่ผู้วิจัยตลอดมา

สุชีรา นวลทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ข้อมูลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา	11
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางการศึกษา.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนค่าเสียโอกาส	13
แนวคิดเกี่ยวกับความสูญเปล่าทางการศึกษา.....	14
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย	43
สรุปผลการวิจัย.....	47
การอภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม.....	52
ภาคผนวก.....	55
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	71

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลสถานะการศึกษาของนักศึกษา สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (IM)...	27
2	ข้อมูลสถานะการศึกษาของนักศึกษาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้ บริหาร (EEM).....	27
3	ประมาณการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม.....	28
4	ประมาณการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร.....	28
5	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันการศึกษาจ่ายต่อหัว.....	29
6	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจ่ายในการศึกษาระดับ ปริญญาโท จนจบการศึกษา ระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี.....	29
7	ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันโดยพันสภาพ นักศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาโท ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	31
8	ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการรักษาสภาพของนักศึกษาระดับ ปริญญาโท ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	31
9	ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการลาออกกลางคันในการศึกษาระดับ ปริญญาโท ของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	31
10	ความสูญเสียทางเศรษฐกิจทั้งหมดจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับ ปริญญาโท.....	32
11	จำแนกตามข้อมูลด้านส่วนบุคคล	33
12	จำแนกข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย	35
13	วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันโดยรวม.....	36
14	สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านตนเอง.....	37
15	สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านครอบครัว.....	37
16	สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านการเงินและเศรษฐกิจ.....	38

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านอาจารย์.....	38
18 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านสถาบันการศึกษา.....	39
19 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี.....	40
20 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านตนเอง.....	40
21 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านอาจารย์.....	41
22 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านงานวิจัย.....	41

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2506 - 2509) จนถึงปัจจุบัน ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) สะท้อนให้เห็นได้ว่าประเทศไทยให้ความสำคัญกับการศึกษาและมีนโยบายปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540–2544) นั้น ได้เน้นในเรื่องการพัฒนา “คน” โดยถือว่าคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยเน้นการลงทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหลักของประเทศ เนื่องจากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ในสังกัดการควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา มีจำนวนมากถึง 166 แห่ง ประกอบด้วย สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 78 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 37 แห่ง วิทยาลัยเอกชน 27 แห่ง สถาบัน 5 แห่ง และวิทยาลัยชุมชนจำนวน 19 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2552: ออนไลน์) สถาบันการศึกษาทุกแห่งจึงต้องบริหารและดำเนินการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาเอกชนจะมุ่งดำเนินงานในลักษณะที่ประหยัดค่าใช้จ่ายให้มากที่สุด พร้อมทั้งควบคุมความสูญเสียทางเศรษฐกิจของสถาบันการศึกษาให้เกิดน้อยที่สุด ทั้งในส่วนของความสูญเสียจากการบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ ความสูญเสียจากการออกกลางคันของผู้เรียน การใช้เวลาศึกษานานกว่าที่หลักสูตรกำหนดของผู้เรียน

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นสถาบันการศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาในสังกัดคณะกรรมการอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นการสร้าง และพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ ทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและการบริหารจัดการที่ทันสมัยตรงกับความต้องการของสถานประกอบการของไทย สถาบันฯ ได้เริ่มดำเนินการเปิดรับสมัครนักเรียนรุ่นแรกในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โดยรับสมัครนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เน้นเทคโนโลยีด้านวิศวกรรมสารสนเทศ และการจัดการที่จำเป็นสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทย ซึ่งระดับปริญญาโทนั้น เป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยแบ่งเป็น 2 สาขา คือ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (Industrial Management: IM) และสาขาการจัดการสำหรับวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (Executive Enterprise Management: EEM) ทั้ง 2 สาขา มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต หลักสูตร 2 ปี

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2552 มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ใช้ระยะเวลาการศึกษาจนจบหลักสูตรโดยใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 3 ปี ทั้งหมด 26 คน จำนวนนักศึกษาที่รักษาสุขภาพรวมทั้งหมด 87 คน ลาออกทั้งหมด จำนวน 2 คน และไม่ลงทะเบียนทั้งหมด จำนวน 27 คน และ

เนื่องจากสถาบันฯ เปิดดำเนินการได้ไม่นาน ผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจนจบการศึกษาภายในระยะเวลา 3 ปีนั้น มีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่าใด ความสูญเสียทางเศรษฐกิจทั้งด้านของสถาบันการศึกษา (Supply) และ ด้านของผู้เรียน (Demand) นั้นเป็นอย่างไร และสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนใช้เวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี การออกกลางคันโดยพ้นสภาพนักศึกษา เนื่องจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาเป็นแนวทางการวางแผน หรือปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษาให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากขึ้นเพื่อลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
3. เพื่อศึกษาสาเหตุความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัย ทำให้ทราบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และสาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่ต้องการเข้าศึกษาในสถาบันฯ ในการวางแผนจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษา ผู้บริหารของสถาบันฯ ในการกำหนดแนวทางในการวางแผน และบริหารจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถลดปัญหาความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในการจัดการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในช่วงปีการศึกษา 2550 ถึง 2552 จำนวน 2 สาขา รวม 291 คน

- สาขาการจัดการอุตสาหกรรม จำนวน 212 คน
- สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร จำนวน 79 คน

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ของงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. การศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 ใช้ระยะเวลาศึกษาจนจบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี จำนวน 26 คน
2. การศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มตัวอย่าง คือ
 - นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่เข้าศึกษาในปี 2550 สาขาการจัดการอุตสาหกรรม รักษาสภาพนักศึกษา จำนวน 86 คน
 - นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร ปีการศึกษา 2550-2552 ที่ออกกลางคัน โดยพ้นสภาพนักศึกษา ทั้งจากการลาออกและการไม่ลงทะเบียนเรียน จำนวนทั้งหมด 29 คน
3. การศึกษาสาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ
 - สาเหตุจากการใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่า 3 ปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 รักษาสภาพนักศึกษา จำนวน 86 คน
 - สาเหตุที่ออกกลางคัน โดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน ของนักศึกษา ที่เข้าเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2552 จำนวน 29 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้าเรียนเมื่อปีการศึกษา 2550
2. จำนวนนักศึกษาที่รักษาสภาพนักศึกษาที่เข้าเรียนเมื่อปีการศึกษา 2550
3. จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันโดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนศึกษา ของนักศึกษาที่เข้าเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2552
4. งบประมาณที่บัณฑิตวิทยาลัยได้รับจัดสรรจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในแต่ละปีการศึกษา 2550-2552

5. ค่าใช้จ่ายของผู้เรียนปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ตลอดหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย
 - ค่าใช้จ่ายในด้านการเรียน
 - ค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ
6. สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจของนักศึกษา
 - 6.1 การใช้ระยะเวลาศึกษานานกว่า 3 ปี
 - ด้านตนเอง
 - ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา
 - ด้านงานวิจัย
 - 6.2 การออกกลางคันโดยพันสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกหรือการไม่ลงทะเบียนเรียน
 - ด้านส่วนตัว
 - ด้านครอบครัว
 - ด้านเศรษฐกิจและสังคม
 - ด้านอาจารย์
 - ด้านสถาบันการศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาโท จะใช้ข้อมูลที่ได้จากนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วภายใน 3 ปี ว่ามีค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดจนจบการศึกษาเป็นจำนวนเท่าใด
2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยในส่วนของนักศึกษาระดับปริญญาโท เรื่องของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ โดยศึกษาจากนักศึกษาที่ใช้เวลาการศึกษาเกินกว่า 3 ปี และการออกกลางคันโดยพันสภาพนักศึกษา ทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนศึกษาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2552
3. การย้ายสาขาไม่ถือว่าเป็นการสูญเสียเปล่าทางเศรษฐกิจเนื่องจากยังคงศึกษาต่อตามกำหนดและไม่พันสภาพนักศึกษา

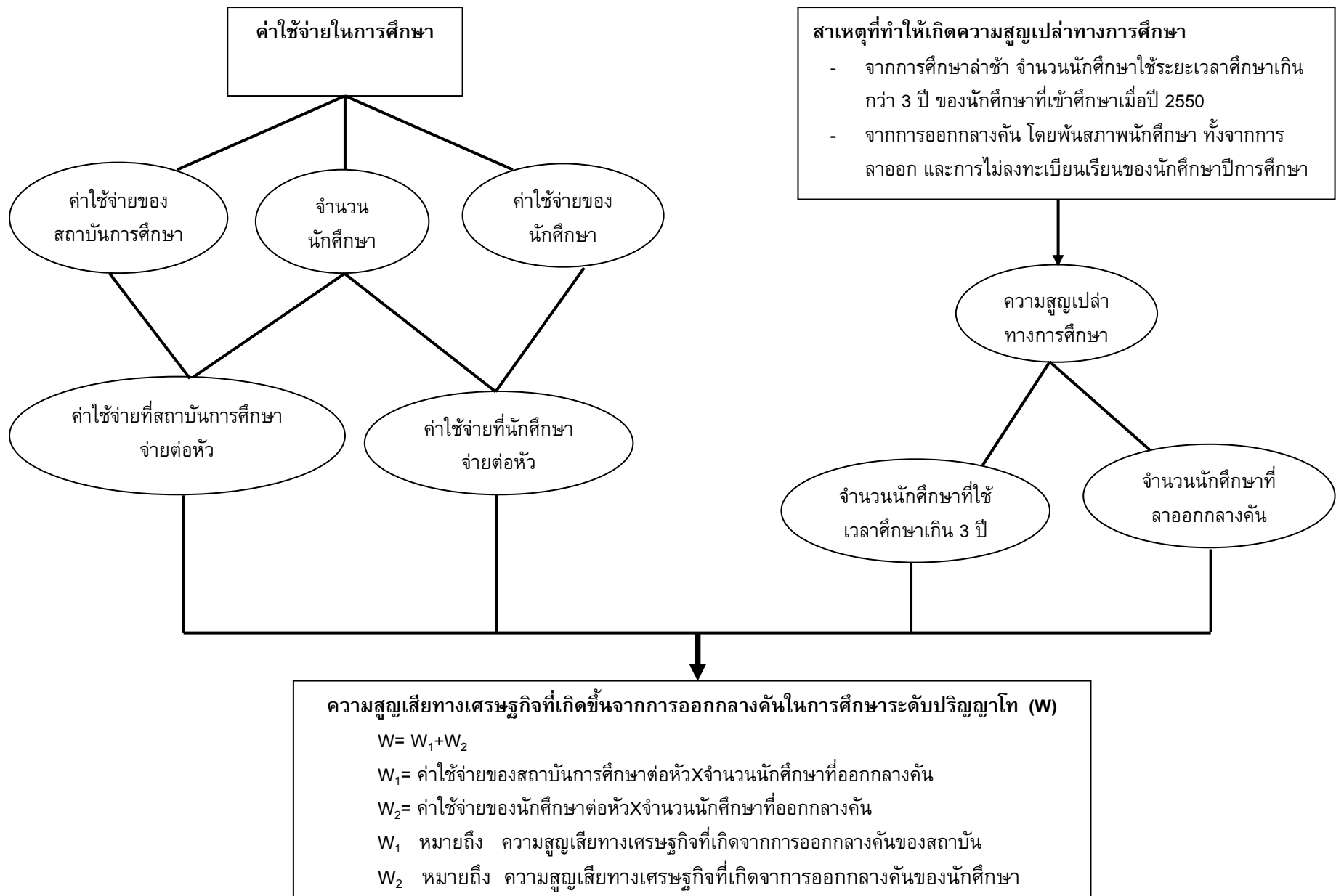
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษาปริญญาโท หมายถึง บุคคลที่ศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2552
2. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา หมายถึง จำนวนเงินที่สถาบันการศึกษาและนักศึกษาจ่ายในการศึกษาในระดับปริญญาโท ณ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา และค่าใช้จ่ายของนักศึกษา
3. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่จ่ายให้กับสถาบันโดยตรงรวมทั้งค่าเสียโอกาสและค่าใช้จ่ายอื่นๆในระหว่างการศึกษาจนจบการศึกษา
4. ค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้กับสถาบันฯโดยตรง หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จะต้องจ่ายให้กับสถาบันการศึกษาต่อปีการศึกษา เช่น ค่าลงทะเบียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าบำรุงห้องสมุด ฯลฯ
5. ค่าใช้จ่ายส่วนอื่นๆ หมายถึง ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในด้านต่างๆที่เกิดขึ้นต่อปีการศึกษาระหว่างที่ศึกษาอยู่จนจบการศึกษา เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าอุปกรณ์การศึกษา ฯลฯ
6. ค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่บัณฑิตวิทยาลัยจ่ายไปในการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรวมกับค่าใช้จ่ายของทรัพย์สิน
7. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายของสถานศึกษาในแผนงานบริหารการศึกษา แผนงานการจัดการศึกษา แผนงานปรับปรุงคุณภาพการศึกษา และแผนงานกิจการนักศึกษา ในหมวดค่าใช้จ่ายเงินเดือนค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทนใช้สอยเงินอุดหนุนและรายจ่ายอื่น
8. ค่าใช้จ่ายทรัพย์สิน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นของอาคาร อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ รวมทั้งค่าเสื่อมในแต่ละปีการศึกษา
9. ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) คือ รายได้ที่คาดว่าจะได้รับหากทำงาน หากต้องสูญเสียไปเพราะศึกษาต่อ โดยคาดว่าจะรายได้ที่จะได้รับหากทำงานระยะเวลาตั้งแต่เริ่มการศึกษานจนจบหลักสูตร หรือยังศึกษาอยู่จนถึงปีการศึกษาปัจจุบันของนักศึกษาที่เข้าศึกษา
10. นักศึกษาที่จบการศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาโท รุ่นปีการศึกษา 2550 ที่ใช้ระยะเวลาศึกษานจนจบหลักสูตร ไม่เกิน 3 ปี
11. การศึกษาล่าช้า หมายถึง ระยะเวลาที่นักศึกษาระดับปริญญาโท รุ่นปีการศึกษา 2550 ใช้เวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี และยังรักษาสภาพนักศึกษาอยู่

12. การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือการที่นักศึกษาออกก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาด้วยสาเหตุต่างๆทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียนทำให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้
13. นักศึกษาลงทะเบียนเรียน หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนอย่างน้อย 1 หน่วยกิต ของปีการศึกษาปัจจุบัน
14. สาเหตุความสูญเสียทางเศรษฐกิจ หมายถึง สาเหตุที่ทำให้นักศึกษา มีการศึกษาช้ากว่าที่หลักสูตรกำหนด หรือการออกกลางคันโดยพ้นสภาพนักศึกษา ทั้งที่เกิดจากส่วนตัว ครอบครัว อาจารย์ สถาบันการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม
15. ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ หมายถึง มูลค่าความสูญเสียที่เป็นตัวเงินและค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นของนักศึกษาที่ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี และการออกกลางคันโดยพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้อาศัยแนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลงทุนทางการศึกษา ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ต้นทุนค่าเสียโอกาส ต้นทุนทางการจัดการศึกษา และงานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิด ดังแสดงในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาส่วนบุคคลและความสูญเสียทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 1) ข้อมูลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 2) แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา
- 3) แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางการศึกษา
- 4) แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนค่าเสียโอกาส
- 5) แนวคิดเกี่ยวกับความสูญเสียทางการศึกษา
- 6) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) ข้อมูลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น)หรือส.ส.ท.เป็นสถาบันที่ก่อตั้งขึ้น โดยความร่วมมือร่วมใจ และความเสียสละของกลุ่มบุคคลที่เคยไปศึกษาและฝึกงานในประเทศญี่ปุ่น โดยมี ฯพณฯ สมหมาย อุนตระกูล เป็นประธานคณะกรรมการก่อตั้ง และได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์โงอิชิ โฮซุมิ อดีตประธานคณะกรรมการสมาคมความร่วมมือทางเศรษฐกิจญี่ปุ่น-ไทย ส.ส.ท. ได้รับการสนับสนุนด้านการดำเนินกิจกรรมจากกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและ อุตสาหกรรม (METI) ประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ส.ส.ท.ก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2516 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ แก่บุคลากรไทย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการดำเนินงานของส.ส.ท.มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และสร้างชื่อเสียงในหลายด้าน อาทิเช่น การจัดอบรมสัมมนาด้านเทคโนโลยีและการจัดการ การจัดสอนภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน การให้บริการสอบเทียบเครื่องมือวัดทางอุตสาหกรรมและวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม การจัดพิมพ์หนังสือและวารสารทางด้านเทคโนโลยีและการจัดการใหม่ๆ และให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมมากมาย จากประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการฝึกอบรมวิชาการสาขาต่างๆ ให้กับสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรม ประกอบกับการเป็นศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขา จึงทำให้ส.ส.ท.มีดำริที่จะจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่สร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีเฉพาะทางขึ้น เพื่อป้อนบุคลากรให้แก่สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมของไทย และในปี พ.ศ.2548 ส.ส.ท.จึงได้ดำเนินโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขึ้นในนาม “สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น” โดยใช้คำย่อว่า ส.ท.ญ. หรือในชื่อภาษาอังกฤษว่า “Thai-Nichi Institute of Technology” โดยใช้คำย่อว่า TNI

พันธกิจ

1.จัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาชีพเฉพาะทางขั้นสูงที่เป็นความต้องการของภาคธุรกิจและ ภาคอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ การปฏิบัติ และการประยุกต์ใช้จริง

2.พัฒนานักศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรม คิดเป็นทำเป็น มีความรับผิดชอบในการทำงานเป็นแบบอย่างที่ดีและมีจิตสำนึกต่อสังคม

3.ดำเนินการวิจัย สร้างสรรค์และพัฒนาเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การพัฒนาภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

4.ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

5.ทำนุบำรุง ส่งเสริม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

การจัดการศึกษา ระดับปริญญาโท

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรม)

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร

ทั้ง 2 หลักสูตร มีระยะเวลาการศึกษาประมาณ 2 ปี นักศึกษาจะไม่สำเร็จการศึกษา ก่อน 4 ภาคการศึกษาปกติและไม่เกิน 5 ปีการศึกษา นับจากภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในหลักสูตร

ระบบการศึกษา

1. สถาบันจัดการศึกษาโดยใช้ระบบทวิภาค แบ่งปีการศึกษาหนึ่งๆ เป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาในแต่ละภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ และสถาบันอาจเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อนเพิ่มอีกได้ โดยมีระยะเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

2. การกำหนดปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชา กำหนดเป็นหน่วยกิต โดยมีวิธีการกำหนดหน่วยกิต ดังนี้

2.1 การศึกษาที่เป็นการบรรยายหรือสัมมนา ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ตลอดหนึ่ง

2.2 การศึกษาที่เป็นการปฏิบัติ ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 30-45 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษา ให้นับเป็นหนึ่ง 1 หน่วยกิต

2.3 การศึกษาที่เป็นการฝึกงาน ฝึกภาคสนาม หรือการฝึกอื่นๆ ปกติใช้เวลา ไม่น้อย กว่า 45 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาหรือเทียบเท่า ให้นับเป็น 1 หน่วยกิต

2.4 การค้นคว้าอิสระ ภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ เป็นการศึกษาที่นักศึกษาต้อง ศึกษา หรือวิเคราะห์ด้วยตนเองเป็นหลัก โดยมีอาจารย์ประจำรายวิชาเป็นผู้ให้คำปรึกษา ใช้เวลาไม่

2.5 การทำโครงการหรือกิจกรรมเรียนอื่นใดที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.6 วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาในการค้นคว้าไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.7 การศึกษาบางรายวิชาที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากรายวิชาปกติอื่นๆ สถาบันอาจกำหนดหน่วยกิต โดยใช้หลักเกณฑ์อื่นได้ตามเหมาะสม

3. หลักสูตรนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แผน โดยให้นักศึกษาเลือกโดยอิสระ ได้แก่

3.1 แผน ก.2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีวิทยานิพนธ์ (Thesis) ที่มีค่าเทียบ เท่าไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต รวมหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต

3.2 แผน ข. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาและนักศึกษาต้องทำสารนิพนธ์ (Term Paper) ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจำนวน 3 หน่วยกิต รวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต

การลงทะเบียนเรียน

1. นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชาไม่ต่ำกว่า 6 หน่วยกิต และไม่เกิน 15 หน่วยกิต ต่อภาค การศึกษาปกติ

2. นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคฤดูร้อน จะต้องลงทะเบียนรายวิชาไม่ต่ำกว่า 3 หน่วยกิต และไม่เกิน 6 หน่วยกิต

3. การลงทะเบียนเรียนโดยมีจำนวนหน่วยกิตมากหรือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 1 หรือข้อ 2 ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการหลักสูตร เว้นแต่ในภาคการศึกษาสุดท้ายที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และจำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนโดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมกันไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำตามข้อ 1

2) แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา

แนวคิดที่ว่าด้วยส่วนหนึ่งของการศึกษาเป็นการลงทุนนั้น ได้มีนักเศรษฐศาสตร์กล่าวไว้หลายท่าน เช่น Adam Smith ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุน เพราะทรัพย์สินของชาติ (the Wealth of Nations) เพิ่มขึ้นได้ จากคนงานที่ใช้ฝีมือที่ได้ร่ำเรียนลงทุนแสวงหามา (มงกุฎ หาญโยธิ. 2550: 18 อ้างอิงจาก Smith 1776:10) Alfred Marshall ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุนที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนชนิดอื่น (มงกุฎ หาญโยธิ. 2550: 18 อ้างอิงจาก Blandy, 1967) Theodore Schultz เห็นด้วยในเรื่องการศึกษาว่าเป็นการลงทุน โดยทรัพยากรมนุษย์เป็นรูปหนึ่งของทุนตามแนวคิดของ Schultz (มงกุฎ หาญโยธิ. 2550: 18 อ้างอิงจาก Theodore Schultz 1971.) ประกอบด้วยบริการที่เพิ่มพูนสุขภาพ การฝึกอบรมหรือเรียนรู้ในขณะทำงานการจัดการศึกษาอย่างเป็นทางการในระดับประถมศึกษามัธยมศึกษา และอุดมศึกษา การลงทุนในมนุษย์ในแง่ของการศึกษาอย่างเป็นทางการเป็นการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็วและเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มรายได้ รวมทั้งเป็นการลงทุนที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดอีกด้วย

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า รายจ่ายในการศึกษาถือเป็นการลงทุน เพราะรายจ่ายนี้จะทำให้ออกดอกออกผลในอนาคต เมื่อบุคคลได้รับการศึกษาเพิ่มก็จะมีความรู้ความสามารถที่จะรับและให้ข่าวสารต่างๆ ได้ดี การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเข้าใจตนเองและโลกได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น การศึกษามีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการผลิตและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้หลายทาง บุคคลที่ได้รับการศึกษาดีจะสามารถรับข่าวสารใหม่ๆ ได้เร็ว และได้ดีกว่าโดยเฉพาะในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่ข่าวสาร สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก แรงงานที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าจะได้เปรียบแรงงานที่มีการศึกษาด้อยกว่า การลงทุนในการศึกษาจึงเป็นกระบวนการของการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรบุคคล ให้มีความรู้ความชำนาญสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และข่าวสารใหม่ๆ ได้ดี ทำให้สามารถทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้มีการศึกษาด้อยกว่า ดังนั้นการลงทุนในการศึกษา และฝึกอบรมเป็นตัวเพิ่มทุนมนุษย์ในตัวมนุษย์ การเพิ่มทุนมนุษย์ก็คือการเพิ่มพลังในการหารายได้และการเพิ่มผลผลิตในตัวมนุษย์

การศึกษาเป็นการลงทุน (Education as an investment) การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือรัฐบาลนำเงินไปลงทุนโดยนำไปใช้จ่ายในด้านการศึกษาแล้วทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทน สำหรับบุคคลนั้น เมื่อเข้ารับการศึกษาแล้ว จะทำให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น สามารถที่จะนำความรู้ความสามารถมาทำงานเพื่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดรายได้ในอนาคต (เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่บุคคลไม่เข้ารับการศึกษาแล้ว การศึกษาย่อมจะทำให้เกิดรายได้มากกว่า และผลตอบแทนนอกจากหมายถึงรายได้ที่เป็นตัวเงินแล้วยังรวมถึงผลตอบแทนด้านจิตใจอีกด้วย

ส่วนรัฐบาลนั้น การลงทุนด้านการศึกษาจะช่วยให้เกิดหรือเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการขึ้น เนื่องจากการศึกษาทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพเป็นการ

จากแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษาสรุปได้ว่า เป็นการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยให้ การศึกษานั้น แม้ค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาจะเป็นค่าใช้จ่ายที่มีสูงมาก แต่การลงทุนทางด้านนี้ยังคง เพิ่มขึ้น เพราะตระหนักดีว่าการศึกษามีความสามารถช่วยให้คนเกิดการทำงานที่มีการพัฒนาทักษะ ความชำนาญ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสร้างให้คนเป็นคนดีมีคุณธรรม ซึ่งย่อมช่วยให้ประเทศ มีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมด้วย

3) แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางการศึกษา

การวิเคราะห์ต้นทุนทางการศึกษา ซึ่งจะมีผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย คือ สถาบันการศึกษา หรือโรงเรียน และผู้เรียนหรือนักเรียน

ความหมายต้นทุนการศึกษา ต้นทุนการศึกษาจะเกี่ยวข้องกับผู้ที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย 2 ส่วน คือ โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา และผู้เรียนหรือนักเรียน ฉะนั้นแล้วเมื่อกกล่าวถึง ต้นทุนการศึกษา จะมีความหมายถึง ต้นทุนการลงทุน การศึกษาที่เป็นค่าใช้จ่ายของโรงเรียน และของ ผู้เรียน

ต้นทุนการศึกษาแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1 ต้นทุนทางมหาวิทยาลัย

1.1 ต้นทุนทางสังคม หมายถึง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่รัฐหรือ มหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกให้เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1.1.1 ต้นทุนดำเนินงาน (Recurrent cost) หมายถึง ค่าใช้จ่าย เพื่อการบริหารงานประจำของมหาวิทยาลัย ในแต่ละปีการศึกษา หรือปีงบประมาณ ได้แก่ รายจ่ายบุคลากร ค่าตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายเพื่อให้อำนาจซึ่งการบริการ (ยกเว้นการ บริการสาธารณูปโภค สื่อสาร และโทรคมนาคม) ค่าวัสดุที่มีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี

1.1.2 ต้นทุนทรัพย์สิน (Capital cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ กำหนดให้จ่ายเพื่อการลงทุนของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

1.2 ต้นทุนทางอ้อมของสังคม (Indirect social cost) หรือ ต้นทุนค่า เสียโอกาสของสังคม (Opportunity social cost) เป็นค่าใช้จ่ายในลักษณะของการสูญเสียรายได้ที่ สามารถเกิดขึ้นได้จากการใช้ทรัพยากรทางการศึกษานั้น แต่ต้องสละไปจากการเลือกใช้

2 ต้นทุนส่วนบุคคล หมายถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปโดยการให้ทรัพยากร ส่วนตัวในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

2.1 ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล (Private direct cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ ศึกษาจะต้องจ่ายให้กับมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง เช่น ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม เป็นต้น

2.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่จำเป็น (Student cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ศึกษาจะต้องจ่ายระหว่างที่กำลังศึกษา เช่น ค่าหนังสือ อุปกรณ์การเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

2.3 ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล (Indirect Private cost) หรือ ค่าเสียโอกาสของบุคคล (Opportunity private cost) เป็นต้นทุนที่เกิดจากการเสียโอกาสของบุคคลที่จะต้องใช้เวลาในการศึกษาแทนที่จะไปประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดรายได้ (กองบังคับการบริการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน.2553: ออนไลน์)

4) แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนค่าเสียโอกาส

ต้นทุนถือได้ว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับธุรกิจเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจให้เป็นไปด้วยความถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยทั่วไปแล้วข้อมูลต้นทุนที่ผู้บริหารหน่วยธุรกิจนำมาใช้ในการตัดสินใจมักจะเป็นต้นทุนที่ได้จากนักบัญชีมากกว่านักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลดังกล่าวก็เพียงพอและสามารถใช้ในการตัดสินใจได้เป็นอย่างดี แต่ก็มีในบางกรณีที่ข้อมูลทางบัญชีเป็นข้อมูลที่ไม่ละเอียดพอเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขต้นทุนตามแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์และไม่สอดคล้องที่จะนำไปใช้ในกระบวนการตัดสินใจทาง ดังนั้น เพื่อให้ได้ทั้งแนวคิดทางทฤษฎีและแนวปฏิบัติการทำความเข้าใจกับความแตกต่างของต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จึงน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ควรเข้าทำการศึกษา (มนตรี สิงหหาระ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2553: ออนไลน์)

ต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม

ต้นทุนบางรายการ อาทิ ค่าวัตถุดิบ ค่าจ้าง และเวลาในการใช้เครื่องจักรเครื่องมือในการผลิตของหน่วยธุรกิจเป็นสิ่งที่สามารถระบุได้ว่าเกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าแต่ละชนิดแต่ละหน่วยโดยตรง ในขณะที่ต้นทุนบางรายการ อาทิ ค่าเชื้อเพลิงในการให้กำเนิดพลังความร้อน ค่าไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายสำนักงาน ตลอดจนค่าเสื่อมราคาโรงงานและสำนักงานนั้น เราไม่สามารถจะแบ่งแยกว่าเป็นต้นทุนการผลิตของสินค้าชนิดใดหรือของสินค้าหน่วยใดเว้นแต่จะได้มีการจัดแบ่งอย่างคร่าว ๆ นักบัญชีเรียกต้นทุนประเภทแรกว่าต้นทุนทางตรง (Direct costs) และเรียกต้นทุนประเภทหลังว่าต้นทุนทางอ้อม (Indirect costs or overhead costs) (นราทิพย์ ชุตินวงศ์, 2544 : 241-255)

ต้นทุนแจ้งชัดและต้นทุนไม่แจ้งชัด

ต้นทุนทางบัญชีจะคิดเฉพาะต้นทุนที่เห็นได้แจ้งชัดว่าจ่ายออกไปจริง (Explicit costs) ซึ่งก็คือ กระแสค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในช่วงเวลาที่พิจารณาอยู่ ในขณะที่รายการที่เป็นต้นทุนที่ไม่แลเห็นได้แจ้งชัดว่าจ่ายออกไปจริง ๆ ในทางบัญชีจะไม่นับรวมเป็นต้นทุนเพราะถือว่าไม่ได้มีการใช้จ่ายออกไป และไม่มีการบันทึกรายการในบัญชี ตัวอย่างของต้นทุนไม่แจ้งชัด ได้แก่ ค่าตอบแทนแก่อาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นของเจ้าของกิจการอยู่แล้วหรือค่าตอบแทนแก่เจ้าของกิจการ

ต้นทุนค่าเสียโอกาสและต้นทุนในอดีต

ในการทำรายงานการเงินเพื่อจุดประสงค์ทางด้านภาษี นักบัญชีจะต้องจัดทำรายงานการเงินแสดงต้นทุนต่าง ๆ ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอดีต (Historical costs) แต่ทั้งนักบัญชีและนักเศรษฐศาสตร์ต่างก็ยอมรับว่า แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนที่เหมาะสมที่จะใช้ในการตัดสินใจจะไม่ใช้ต้นทุนในอดีต แต่จะเป็นต้นทุนในปัจจุบันหรือต้นทุนอนาคตที่คิดคำนวณในช่วงเวลาที่ทำการตัดสินใจมากกว่า

ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity costs) หรือต้นทุนในการเลือก (Alternative costs) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรในทางเลือกที่ดีที่สุดในทางเลือกอื่นที่หน่วยธุรกิจไม่ได้เลือก ตัวอย่าง เช่น การนำที่ดินของตัวเองมาทำร้านอาหารและดำเนินการเองทำให้เสียโอกาสในการให้ผู้อื่นเช่า เพราะฉะนั้นค่าเช่าที่สมควรจะได้แต่ไม่ได้นี้ก็คือนั่นคือค่าเสียโอกาส

ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) คือ มูลค่าของผลตอบแทนจากกิจกรรมที่สูญเสียโอกาสไปในการเลือกทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง หรือต้นทุนที่เป็นค่าตอบแทน หรือชดเชยที่เจ้าของปัจจัยการผลิตต่างๆ ตลอดจน ตัวผู้ผลิตเองควรจะได้รับจากการผลิตสินค้านั้น (อนัญญา โปรรณานนท์ และคณะ. 2549: 45) นั่นคือ ถ้าเราผลิตสินค้าอย่างหนึ่งจำนวนหนึ่ง ย่อมมีความหมายว่าเราจะเสียโอกาสในการผลิตสินค้าอีกอย่างหนึ่งเสมอ เราทุกคนล้วนต้องจ่ายค่าเสียโอกาสด้วยกันทุกคน (ประพันธ์ เศวตนันท์. 2547:1) ต้นทุนค่าเสียโอกาสเป็นต้นทุนที่ถูกอ้างถึงในวิชาเศรษฐศาสตร์ เพราะมันบ่งบอกถึงการเลือกตัวเลือกที่เป็นที่ต้องการทั้งหมดแต่ไม่สามารถเลือกพร้อมกันได้ และเป็นแนวคิดที่สำคัญในการที่จะใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ต้นทุนค่าเสียโอกาสไม่ได้หมายถึงมูลค่ารวม แต่หมายถึงเฉพาะมูลค่าที่ให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดในบรรดาตัวเลือกอื่นที่เสียโอกาสไปเท่านั้น การคำนึงถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสเป็นความแตกต่างที่สำคัญที่สุดของต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์และต้นทุนทางบัญชี ต้นทุนค่าเสียโอกาสนับว่าเป็นต้นทุนที่แท้จริงในการทำกิจกรรมใดๆ ก็ตาม เพราะมันทำให้เห็นถึงโอกาสซึ่งเป็นต้นทุนที่ถูกซ่อนอยู่ (และไม่สามารถมองเห็นหากคำนวณทางบัญชี) อย่างไรก็ตาม การคำนวณหาต้นทุนค่าเสียโอกาสนั้นส่วนใหญ่ทำได้ยาก เพราะเป็นการคำนวณจากการคาดคะเนเหตุการณ์ที่ไม่ได้เกิดขึ้น เช่น ต้นทุนค่าเสียโอกาสของการเรียนต่อในระดับปริญญาเอกไม่ใช่เพียงค่าเล่าเรียนที่เสียไป แต่หมายถึงรายได้ที่คาดว่าจะได้รับหากไม่เรียนต่อแต่ไปทำงานแทนด้วย

5) ความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องการลงทุนและความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาพบว่าสาเหตุของการสูญเสียเปล่าทางการศึกษานั้น ธนู แสงศักดิ์ (2513.) ได้สรุปสาเหตุของการสูญเสียเปล่าทางการศึกษาไว้ดังนี้ การสอบตกซ้ำชั้นความหย่อนสมรรถภาพของครูเนื่องจากขาดความรับผิดชอบในการสอน การไม่เตรียมการสอน ทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้ตามหลักสูตรและประมวลการสอน การที่ครูไม่ได้สอนเด็กตามกำหนดเวลาที่กำหนด การใช้ห้องเรียน อาคารเรียน และอุปกรณ์ไม่เต็มที่ การบริหารงานไม่

การสูญเปล่าทางการศึกษาสามารถมองได้เป็น 2 กรณี ศิริชัย ชินะดังกูร (2526.) คือ

1. การสูญเปล่าภายใน (Internal Wastage) หมายถึง การสูญเปล่าอันเนื่องมาจากระบบทางการศึกษาที่ยังขาดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา ซึ่งแสดงได้จากตัวแปรที่เกิดขึ้นในส่วนต่าง ๆ เช่น อัตราการออกกลางคัน อัตราการเรียนซ้ำชั้น หรือแม้กระทั่งการที่ผู้เรียนใช้เวลาเรียนมากกว่าปกติ เป็นต้น

2. การสูญเปล่าภายนอก (External Wastage) หมายถึง การสูญเปล่าอันเนื่องมาจากการผลิตนิตินิสิตออกมาแล้วไม่มีงานทำหรือว่างงาน ซึ่งสามารถวัดได้จากดัชนีอัตราการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา หรือการทำงานต่ำกว่าความรู้ความสามารถหรือวุฒิการศึกษาที่ได้เรียนมา หรืออาจจะวัดได้จากดัชนีอัตราการไม่รู้หนังสือของผู้ที่จบการศึกษา

คาแมท (ไพศาล กมลจำ. 2535 :13; อ้างอิงมาจาก Kamat.1968:n.d.) ความสูญเปล่าทางการศึกษา หมายถึง ความพยายามทางการศึกษาที่จะให้บุคคล หรือกลุ่มคนที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรนั้น ตามช่วงเวลาที่กำหนดให้ แต่บุคคล หรือกลุ่มคนเหล่านั้นกลับเรียนไม่สำเร็จ หรือไม่บรรลุสำเร็จตามวัตถุประสงค์มุ่งหมายของหลักสูตรนั้น

6) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดัลเนียล (Dulniak.1981.Online) ได้ศึกษาลักษณะและคาดคะเนการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัย Montana State University จำนวน 1,159 คน ปี 1977-1979 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้วของมหาวิทยาลัยพบว่านักศึกษาชายมีอัตราการออกกลางคันมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำมีสัดส่วนการออกการศึกษาสูง นักศึกษาที่ยังไม่เลือกสาขาวิชาที่เรียนมีอัตราส่วนการออกกลางคันสูงกว่านักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาที่เรียน

เฮลเลอร์ (Heller.1997. Online) ได้ประเมินการศึกษาระดับอุดมศึกษาของวิทยาลัยจำนวน 50 รัฐ ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปีการศึกษา 1976-1994 พบว่า นักศึกษาและครอบครัว ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงมาก และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าหน่วยกิตและการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินกับการเข้าเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กันในลักษณะตรงกันข้าม คือ ถ้าค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ความต้องการในการศึกษาก็จะลดลง ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สูงนี้เองเป็นข้อจำกัดในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา

ณิรนุช จงอารี (2543. ออนไลน์) ได้ศึกษาแนวทางการเร่งรัดการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับนักศึกษาเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นมา ปัจจุบันมีหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต 1 สาขาวิชา ระดับปริญญาโท 15 สาขาวิชา มีนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 2,888 คน และตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษากำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาโท ใช้เวลาศึกษาเพื่อสำเร็จการศึกษาภายใน 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา จากสถิติของหน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ วันที่ 8 มีนาคม 2542 พบว่า มีเพียงร้อยละ 2.80 เท่านั้น ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 2 ปีการศึกษา และร้อยละ 26.03 ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ส่วนอีกร้อยละ 71.17 ใช้เวลาศึกษาถึง 5 ปี หรือ 6 ปี

องค์ประกอบที่ทำให้ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และสำเร็จการศึกษาล่าช้ากว่าที่หลักสูตรกำหนด ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวของนักศึกษา การเอาใจใส่ดูแลของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ เกี่ยวกับการวางแผนการเรียนและการทำวิจัยของนักศึกษา

2. ปัญหาในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีภาระงานประจำมาก ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า ขาดการวางแผนการเรียน ขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ตลอดจนไม่มีความรู้ความเข้าใจ กรอบแนวคิดในการทำวิจัย ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบเก่า ไม่ใช่อุปกรณ์ที่ทันสมัย ไม่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ มีภาระกิจมากและมีนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป จึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่ เอกสาร หนังสือ ตำราและคอมพิวเตอร์ในห้องสมุดมีจำนวนน้อยมาก และไม่มี ความทันสมัย ปัญหาสุดท้ายคือขั้นตอนในการเสนอหัวข้อและโครงร่างฯ มีมากเกินไป การเก็บรวบรวมข้อมูลมักจะได้ไม่ครบและขาดความร่วมมือจากแหล่งข้อมูล นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้และความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูล/แปลความ รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระไม่ชัดเจน ยุ่งยากซับซ้อน และมีรูปแบบที่แตกต่างกันระหว่างคณะกับบัณฑิตวิทยาลัย

มงกุฎ หาญโยธี (2550:93-96) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับต้นทุนและผลประโยชน์ส่วนบุคคล ในการลงทุนทางการศึกษาของบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2530-2544 มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 282 คน จากบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2530-2544 โดยผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2530 มีต้นทุนทางการศึกษาต่ำที่สุดโดยต้นทุนทางการศึกษามีมูลค่าเท่ากับ 228,190 บาท และบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2544 มีต้นทุนทางการศึกษาสูงที่สุดเท่ากับ 657,710 บาท ผลประโยชน์หรือรายได้จากการทำงานโดยเฉลี่ยต่อคนต่อปี พบว่า บัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ปีการศึกษา 2530 มีผลประโยชน์หรือรายได้จากการทำงาน

เศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2530-2541 มีค่าอัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุนมากกว่า 1 โดยบันทึกคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2530 มีอัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุนสูงที่สุด คือ 13.81 และบันทึกคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2542-2544 มีอัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุนน้อยกว่า 1 โดยที่บันทึกคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2544 มีอัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุนน้อยที่สุดคือ 0.14 อัตราผลประโยชน์ภายในของบันทึกคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2530-2544 มีค่าเท่ากับ 37.11% ซึ่งมีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดคือ 12 % ต่อปี

ชีวรัตน์ เลิศศรีชนนัท (2549) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลในการลงทุนทางการศึกษาของบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ประจำปีการศึกษา 2515 – 2544 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง 386 คน โดยผลการวิจัยพบว่าต้นทุนทางการศึกษาก่อนและหลังปรับมูลค่าปัจจุบัน โดยเฉลี่ยต่อคนต่อหลักสูตรนั้น ปีการศึกษา 2515 มีต้นทุนการศึกษาต่ำที่สุด โดยมีมูลค่า 335,717 บาท ส่วนบัณฑิตปีการศึกษา 2542 มีต้นทุนทางการศึกษาสูงที่สุด โดยมีมูลค่า 712,998 บาท ส่วนผลตอบแทนหรือรายได้จากการทำงาน โดยเฉลี่ยต่อคนต่อปี จำต้องปรับมูลค่าด้วยอัตราการคิดลด โดยปีการศึกษา 2515 มีผลตอบแทนจากการทำงานสูงสุด เท่ากับ 870,735.50 บาท ต่อปี และผลตอบแทนที่ต่ำที่สุด ปีการศึกษา 2544 เท่ากับ 92,792 บาท เนื่องจากมีอายุการทำงานที่น้อย และในการหาผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบัน ผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบันของบัณฑิตปี 2515 มีค่าสูงสุดคือ 43,730,212 บาท และปีการศึกษา 2544 มีผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบันต่ำที่สุดเท่ากับ -607,119 บาท การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลทางการศึกษาได้นำวิธีการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน มาใช้ในการวิจัย พบว่า ปีการศึกษา 2515 – 2539 มีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนมากกว่า 1 โดยปีการศึกษา 2515 มีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนสูงที่สุด คือ 131.26 ส่วนปีการศึกษา 2544 มีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนน้อยที่สุด คือ 0.13

บรรจง โอพาริ และคณะ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคันตามความเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยมีการศึกษาระดับความคิดเห็นและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษา 4 ด้าน คือ ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านสถาบัน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคม และเพื่อศึกษาระดับเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันด้านปัจจัยด้านการเรียน ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัว และปัจจัยด้านบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัจจัยด้านการเรียนและปัจจัยด้านบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่มีเพศ ประเภทการคัดเลือก

อำไพ อินทรประเสริฐ และคณะ (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคันและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและศึกษาความคาดหวังของนิสิตที่มีต่อการแก้ไข ปัญหาการออกกลางคันของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มี 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนิสิต นิสิตภาคปกติของศูนย์การศึกษาที่มีจำนวนการออกกลางคันสูงสุด 3 อันดับแรก และ นิสิตภาคปกติที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545-2547 โดยเป็นนิสิตที่ศึกษา ในมหาวิทยาลัย และศูนย์การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่ทำให้ นิสิตออกกลางคันมากที่สุด คือ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนิสิต พบว่า การมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับมาก ส่วนในระดับปานกลาง ได้แก่ การขาดเรียนมาก จนหมดสิทธิ์สอบ และไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้ ส่วนที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ การติด ยาเสพติด เมื่อแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่ง ผลกระทบในระดับมาก 2 ปัจจัย คือ มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์และขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองไม่มี ปัจจัยที่ส่งผลกระทบในระดับมากเลย มีเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับปานกลางคือ ปัญหาค่าใช้จ่าย ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ มีผลกระทบน้อย และน้อยที่สุด เมื่อแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่ง ผลกระทบในระดับปานกลาง 2 ปัจจัย คือ ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายและบิดามารดาไม่มีเวลาให้ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองทุก ปัจจัยส่งผลกระทบน้อยและน้อยที่สุด สำหรับปัจจัยด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันระดับ มากที่สุดของทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้สอนไม่มีเทคนิคการ นำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนผลกระทบในระดับมาก มี 2 ปัจจัย คือ ให้งานมากเกินไปจนเกิดความท้อแท้ และผู้สอนเคร่งเครียดเกินไป เมื่อ แยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่ง ผลกระทบในระดับมาก ถึง 5 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีคะแนนสูงสุด คือ ไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนกลุ่มที่ ขอลาออกเอง โดยปัจจัยที่มีคะแนนสูงสุด คือ ให้งานมากจนเกิดความท้อแท้ ด้าน อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อการ ออกกลางคันในระดับปานกลางของทั้ง

ณัฐนนท์ ลีศัตรูฟ่าย (2545:70-85) ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ คณะระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของ บิดามารดา รายได้ต่อ และพบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีการศึกษาต่ำกว่านักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีการศึกษาต่ำกว่านักศึกษาที่มี ภูมิสำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ในส่วนนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ นักศึกษาชั้นปี 2 บิดาและ มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยที่บิดาและมารดามีรายได้ 50,001 บาทต่อเดือน และ นักศึกษามีรายได้จากผู้ปกครอง 15,001–20,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายที่สูงที่สุด ในขณะที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 บิดาและมารดามีอาชีพเกษตรกร โดยที่บิดาและมารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษามีรายได้จากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมีค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุด ปัญหาทางการเงิน พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงิน ปัญหาส่วนใหญ่ทางการเงินของนักศึกษาจะเป็นเรื่องค่าอาหารประจำวัน รองลงมาก็เป็นเรื่อง ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และเมื่อจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายแต่ละกลุ่มพบว่า เพศ ระดับการศึกษา แต่ละชั้นปี ภูมิสำเนา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินไม่ แตกต่างกัน และปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.001

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2548:41-49) ศึกษา เรื่อง การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544-2546 โดยประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ที่ออก กลางคัน จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 84.85 ของนักศึกษาที่ออกกลางคัน เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยได้แก่ แบบสอบถามการออกกลางคันวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาที่ออกกลางคันส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 59.29 อายุ 21-23 ปี ร้อยละ 40 มีคะแนนเฉลี่ยการศึกษาเดิมก่อนเข้าการศึกษา 1.51-2.00 ร้อยละ 38.21 ส่วนใหญ่เข้าศึกษาในคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 27.14 และออกกลางคันในปี 2544 ร้อยละ 40 เหตุผลในการเลือกเรียนสถาบันราชภัฏนครสวรรค์เพราะว่าอยู่ในภูมิลำเนา ร้อยละ 28.43

สถานภาพทางครอบครัว บิดา มารดา เป็นผู้อุปการะ ร้อยละ 54.29 พักอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ร้อยละ 50.36 สถานภาพบิดา มารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 32.86 วุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 56.43 ประกอบกิจการส่วนตัว ร้อยละ 36.79 มีรายได้ 11,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 42.14

สาเหตุการออกกลางคัน

ด้านการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง 2 อันดับแรก คือ ไม่เห็นประโยชน์จากสาขาวิชาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ และสาขาวิชาหรือโปรแกรมวิชาที่เรียนมีประโยชน์น้อย

ด้านอาจารย์อยู่ใน 3 อันดับแรก คือ การไม่ได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนวางตัวไม่เหมาะสม และไม่ชอบวิธีการสอนของอาจารย์

ด้านส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ ต้องการสอบเข้าสาขาวิชาหรือคณะอื่นเพื่อศึกษาต่อที่อื่น และพื้นความรู้ทางสาขาวิชาที่เรียนไม่กว้างพอ

ด้านครอบครัว อยู่ระดับปานกลาง คือต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ

และด้านเศรษฐกิจและการเงิน อยู่ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี และค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสูงมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับสาเหตุของความสูญเปล่าทางการศึกษา สาเหตุจากการออกกลางคัน สาเหตุของการศึกษาล่าช้ากว่าหลักสูตรกำหนดนั้น พบว่าการศึกษาวิจัยของ ธีรนุช จงอารี (2543.) เรื่องแนวทางการเร่งรัดการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่สอดคล้องกับ บรรจง โอพาริ และคณะ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคันตามความเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยมีสาเหตุจาก ตัวของผู้เรียน อาจารย์ สถาบันการศึกษา ครอบครัว และสอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2548:41-49) ศึกษา เรื่องการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544-2546 ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวทางในการบูรณาการแนวความคิดในการทำวิจัยเรื่อง ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียด้านเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระหว่างปีการศึกษา 2550 ถึง 2552 จำนวน 2 สาขา รวม 291 คน ประกอบด้วย

- นักศึกษาสาขาการจัดการอุตสาหกรรม จำนวน 212 คน และ
- นักศึกษาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร จำนวน 79 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 ใช้ระยะเวลาศึกษาจนจบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี จำนวน 26 คน
2. การศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มตัวอย่าง คือ
 - นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่เข้าศึกษาในปี 2550 สาขาการจัดการอุตสาหกรรม รักษาสภาพนักศึกษา จำนวน 86 คน
 - นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร ปีการศึกษา 2550-2552 ที่ออกกลางคัน โดยพ้นสภาพนักศึกษา ทั้งจากการลาออกและการไม่ลงทะเบียนเรียน จำนวนทั้งหมด 29 คน
3. การศึกษาสาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง คือ
 - สาเหตุจากการใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่า 3 ปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 รักษาสถานภาพนักศึกษา จำนวน 86 คน
 - สาเหตุที่ออกกลางคัน โดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน ของนักศึกษา ปีการศึกษา 2550-2552 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้จบการศึกษาเรียบร้อยแล้ว
มีรายละเอียดดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการศึกษา
3. เป็นคำถามปลายเปิด ขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปรับปรุง

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ที่ยังออกกลางคัน โดยพินิจสภาพนักศึกษาทั้งจากการ
ลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน

มีรายละเอียดดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการศึกษา
3. เป็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านการเงินและเศรษฐกิจ ด้านอาจารย์ และด้านสถาบันการศึกษา
4. เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้
ออกกลางคัน และขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปรับปรุง

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ที่ใช้ระยะเวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี
มีรายละเอียดดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการศึกษา
3. เป็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี แบ่งออกเป็น
3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านอาจารย์ ด้านงานวิจัย
4. เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ใช้
ระยะเวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี และขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปรับปรุง

สำหรับคำถามชุดที่ 2 และ 3 ตอนที่ 4 นั้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดค่าแต่ละมาตราส่วน ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	เท่ากับ 5
ระดับความคิดเห็นมาก	เท่ากับ 4
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	เท่ากับ 3
ระดับความคิดเห็นน้อย	เท่ากับ 2
ไม่มีระดับความคิดเห็น	เท่ากับ 1

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษา ต้นทุนทางการจัดการศึกษา ต้นทุนค่าเสียโอกาส และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถาม
2. การวิเคราะห์เอกสารและร่างแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากความมุ่งหมายในการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ กรอบแนวคิดในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามชุดที่ 2 และ 3 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองใช้ (Try Out) กับ นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 10 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยใช้วิธีการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Test of Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ อัลฟา ของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) จากการคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 และ 0.72 ตามลำดับ
5. แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปจัดพิมพ์เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการกรอกแบบสอบถามจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามทางอีเมลล์ และโทรศัพท์ ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 7 -27 เมษายน 2553
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากงานทะเบียน ฝ่ายวิชาการ และงานบัญชี ฝ่ายบริหาร สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อแสดงต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สำหรับขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลแสดงสถานะนักศึกษา ข้อมูลทางการเงิน โดยใช้เวลาในการจัดเก็บ ในวันที่ 20-30 มกราคม 2553

การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการกระทำข้อมูล

กระทำโดยการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จัดระบบและแปรผลของข้อมูล พร้อมทั้งคำนวณค่าสถิติเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นและนักศึกษา
จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
 - 1.1 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจ่ายต่อหัวในการศึกษา
ระดับปริญญาโท

สูตรการคำนวณ

$$W_1 = E_1 \times D$$

E_1 หมายถึง ค่าใช้จ่ายในส่วนที่สถาบันจ่าย

D หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน

- 1.2 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่นักศึกษาจ่ายต่อหัวในการศึกษาระดับปริญญาโท
- สูตรการคำนวณ

$$W_2 = E_2 \times D$$

E_2 หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษา

D หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน

2. การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับ
ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สูตรการคำนวณ

$$W = W_1 + W_2$$

กำหนดให้

W คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับ
ปริญญาโท

W_1 คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันของสถาบัน

W_2 คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันของนักศึกษา

3. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติการหาค่าร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสาเหตุการออกกลางคันและข้อมูลทัศนคติการศึกษาล่าช้าเกินกว่า 3 ปี ในส่วนของความคิดเห็นที่เป็นส่วนวัดประเมินค่าโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยมีเกณฑ์

สำหรับการแปลผลตามเกณฑ์ของเบสท์และคาห์น (Best&Kahn.1993.) ดังนี้

1.00 - 1.50	คือ	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	คือ	ระดับความคิดเห็นน้อย
2.51 - 3.50	คือ	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
3.51 - 4.50	คือ	ระดับความคิดเห็นมาก
4.51 - 5.00	คือ	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสาเหตุการออกกลางคันและการศึกษาล่าช้าเกินกว่า 3 ปี ในส่วนของที่เป็นความคิดเห็นคำถามปลายเปิด โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หาความถี่ของคำถาม และจัดกลุ่มเนื้อหา นำเสนอตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) เนื่องจากสามารถใช้กับแบบสอบถามมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากุล. 2550:236)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	=	ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม
	k	=	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	=	ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	s_x^2	=	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สามารถสรุปผลการศึกษาโดยนำเสนอตามความมุ่งหมายได้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นและนักศึกษาที่จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

1.1 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจ่ายต่อหัวในการศึกษาระดับปริญญาโท

สูตรการคำนวณ

$$W_1 = E_1 \times D$$

E_1 หมายถึง ค่าใช้จ่ายในส่วนที่สถาบันจ่าย

D หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน

1.2 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่นักศึกษาจ่ายต่อหัวในการศึกษาระดับปริญญาโท

สูตรการคำนวณ

$$W_2 = E_2 \times D$$

E_2 หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษา

D หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน

ตาราง 1 ข้อมูลสถานะการศึกษาของนักศึกษา สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (IM)

รุ่นปีการศึกษา 2550-2552 ณ มกราคม 2553

หน่วย:คน

รุ่นปี การศึกษา	จำนวน ที่รับเข้าเรียน	ลงทะเบียน	รักษาสภาพ	สำเร็จ การศึกษา ไม่เกิน 3 ปี	การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา	
					ลาออก	ไม่ ลงทะเบียน
2550	137	9	86	26	2	14
2551	41	36	1	0	0	4
2552	34	32	0	0	0	2
รวม	212	77	87	26	2	20

ตาราง 2 ข้อมูลสถานะการศึกษาของนักศึกษาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)

รุ่นปีการศึกษา 2551-2552 ณ มกราคม 2553

หน่วย:คน

รุ่นปี การศึกษา	จำนวน ที่รับเข้าเรียน	ลงทะเบียน	รักษาสภาพ	สำเร็จ การศึกษา ไม่เกิน 3 ปี	การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา	
					ลาออก	ไม่ ลงทะเบียน
2551	43	40	0	0	0	3
2552	36	32	0	0	0	4
รวม	79	72	0	0	0	7

ที่มา : งานทะเบียน ฝ่ายวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตาราง 3 ประมาณการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการอุตสาหกรรม

หน่วย:บาท						
รายการ	ปี 1			ปี 2		
	ต้น	ปลาย	ฤดูร้อน	ต้น	ปลาย	ฤดูร้อน
ค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา	4,000	-	-	-	-	
ค่าทำบัตรนักศึกษา	150	-	-	-	-	
ค่าคู่มือนักศึกษา	100	-	-	-	-	
ค่าบำรุงการศึกษา	3,000	3,000	1,000	3,000	1,000	1,000
ค่าหน่วยกิต*	27,000	27,000	18,000	41,000	27,000	0**
รวมค่าลงทะเบียนต่อภาคการศึกษา	34,250	30,000	19,000	44,000	30,000	1,000
รวมค่าลงทะเบียนต่อปี		83,250			75,000	
รวมค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตร			158,250			

** การสอบวิทยานิพนธ์/การสอบประมวล

ตาราง 4 ประมาณการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร

หน่วย:บาท						
รายการ	ปี 1			ปี 2		
	ต้น	ปลาย	ฤดูร้อน	ต้น	ปลาย	ฤดูร้อน
ค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา	4,000	-	-	-	-	-
ค่าทำบัตรนักศึกษา	150	-	-	-	-	-
ค่าคู่มือนักศึกษา	100	-	-	-	-	-
ค่าบำรุงการศึกษา	3,000	3,000	1,000	3,000	3,000	1,000
ค่าหน่วยกิต*	24,000	27,000	18,000	41,000	27,000	3,000
รวมค่าลงทะเบียน	31,250	30,000	19,000	51,000	30,000	4,000
รวมค่าลงทะเบียนต่อปี	80,250			85,000		
รวมค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตร				165,250		

- * รายวิชาบรรยาย/ทฤษฎี หน่วยกิตละ 3,000 บาท, รายวิชาปฏิบัติ/ดูงาน หน่วยกิตละ 10,000 บาท
 - รายวิชาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ หน่วยกิตละ 3,000 บาท
 - ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่ไม่ได้รวมอยู่ในประมาณการค่าใช้จ่ายเบื้องต้น รายวิชาปรับพื้นฐาน รายวิชาละ 5,000 บาท
 - ค่ารักษาสุขภาพนักศึกษา ภาคการศึกษาละ 1,000 บาท
- ที่มา : งานทะเบียน ฝ่ายวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

จากตาราง 3 ตาราง 4 และตาราง 12 พบว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท ระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 ที่นักศึกษาจ่ายต่อหัวจนจบหลักสูตรในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 165,702 บาท และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 172,702 บาท

ตาราง 5 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นต่อหัว

สาขา	หน่วย:บาท		
	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552
การจัดการอุตสาหกรรม	27,777	55,474	42,761
การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร	0	58,387	60,467

ที่มา: งานบัญชี ฝ่ายบริหาร สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตาราง 6 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจ่ายต่อหัวในการศึกษาระดับปริญญาโท จนจบการศึกษา ระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี

สาขา	หน่วย: บาท			
	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	รวมค่าใช้จ่าย
การจัดการอุตสาหกรรม	27,777	55,474	42,761	126,012
การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร	0	58,387	60,467	118,854
รวม	27,777	113,861	103,228	244,866

จากตาราง 6 พบว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท ที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร ในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 126,012 บาท สาขาการจัดการวิสาหกิจ

สำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 118,854 บาท รวมค่าใช้จ่ายที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร ทั้ง 2 หลักสูตร เท่ากับ 244,866 บาท

2. การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สูตรการคำนวณ

$$W = W_1 + W_2$$

กำหนดให้

W คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท

W_1 คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันของสถาบัน

W_2 คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันของนักศึกษา

ตาราง 7 ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันโดยพันสภาพนักศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

(1)	ปี 2550			ปี 2551			ปี 2552			(5)	(6)
	(2)	(3)	(4)	(2)	(3)	(4)	(2)	(3)	(4)		
การจัดการอุตสาหกรรม	27,777	16	444,432	55,474	4	221,896	42,761	2	85,522	751,850	53.37
การจัดการวิชาทฤษฎีสำหรับผู้บริหาร	0	3	0	58,387	4	233,548	60,467	7	423,269	656,817	46.63
รวม										1,408,667	100

หมายเหตุ: (1) หมายถึง หลักสูตร (2) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่อหัวของสถาบัน (3) หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันโดยพันสภาพนักศึกษา (4) ความสูญเสียที่เกิดจากการลาออกกลางคัน ในแต่ละปีการศึกษาคำนวณ จาก (2)x(3) (5) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปในการออกกลางคันแต่ละหลักสูตร (6) หมายถึง เปอร์เซนต์

ตาราง 8 ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการรักษาสภาพของนักศึกษาระดับปริญญาโท ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

(1)	ปี 2550			ปี 2551			ปี 2552			(5)
	(2)	(3)	(4)	(2)	(3)	(4)	(2)	(3)	(4)	
การจัดการอุตสาหกรรม	27,777	0	0	55,474	0	0	42,761	86	0	3,634,685

หมายเหตุ: (1) หมายถึง หลักสูตร (2) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่อหัวของสถาบัน (3) หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันจากการรักษาสภาพนักศึกษา (4) ความสูญเสียที่เกิดจากการลาออกกลางคัน ในแต่ละปีการศึกษาคำนวณ จาก (2)x(3) (5) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันสูญเสียไปในการจัดการศึกษาหลักสูตร

ตาราง 9 ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันโดยพันสภาพนักศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาโท ของนักศึกษา

(1)	ปี 2550			ปี 2551			ปี 2552			(5)	(6)
	(2)	(3)	(4)	(2)	(3)	(4)	(2)	(3)	(4)		
การจัดการอุตสาหกรรม	34,250	16	548,000	34,250	4	137,000	34,250	2	68,500	753,500	63.26
การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร	31,250	3	93,750	31,250	4	125,000	31,250	7	218,750	437,500	36.74
รวม										1,191,000	100

หมายเหตุ: (1) หมายถึง หลักสูตร (2) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา (3) หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันโดยพันสภาพนักศึกษา (4) ความสูญเสียที่เกิดจากการลาออกกลางคัน ในแต่ละปีการศึกษาคำนวณ จาก (2)x(3) (5) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาสูญเสียไปในออกกลางคันแต่ละหลักสูตร (6) หมายถึง เปอร์เซนต์

จากตาราง 7 พบว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันโดยพันสภาพ นักศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบัน ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 รวมทั้ง 2 สาขา เป็นจำนวน เท่ากับ 1,408,667 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 751,850 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.37 สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 656,817 บาท คิดเป็น ร้อยละ 46.63

จากตาราง 8 พบว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการรักษาสภาพของนักศึกษา ระดับปริญญาโท ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 ของสถาบัน เท่ากับ 3,634,685 บาท ในสาขา การจัดการอุตสาหกรรมเพียงสาขาเดียว เนื่องจากสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหารเพิ่งเปิด เรียนในปีการศึกษา 2551 จึงยังไม่มีการรักษาสภาพนักศึกษา

ดังนั้น จากการวิเคราะห์จึงสรุปได้ว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของสถาบันจากการออก กลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท เท่ากับ 5,034,352 บาท

จากตาราง 9 พบว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันโดยพันสภาพ นักศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาโทของนักศึกษา ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 รวมทั้ง 2 สาขา เป็นจำนวน เท่ากับ 1,191,000 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 753,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.26 สาขาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 437,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.74

จากข้อมูลท้ายตาราง 4 ค่ารักษาสภาพนักศึกษา เทอมละ 1,000 บาท จำนวนนักศึกษา ที่รักษาสภาพ 86 คน จึงวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในการศึกษาระดับปริญญาโท จากการรักษาสภาพของนักศึกษาระดับปริญญาโท เท่ากับ 86,000 บาท

ดังนั้น จากการวิเคราะห์จึงสรุปได้ว่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจของนักศึกษาจากการออก กลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท เท่ากับ 1,277,000 บาท

ตาราง 10 ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท ระหว่างปี การศึกษา 2550-2550

	ความสูญเสียทั้งหมด	สถาบัน	นักศึกษา
รวม 2 สาขา	6,320,352	5,043,352	1,277,000
	100.00	80.00	20.00
การจัดการอุตสาหกรรม	5,226,135	4,386,535	839,600
	83.00	70.00	13.00
การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร	1,094,317	656,817	437,500
	17.00	10.00	7.00

จากตาราง 10 พบว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 มีความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้น เท่ากับ 6,320,352 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 5,226,135 บาท คิดเป็น 83.00% สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 1,094,317 บาท คิดเป็น 17.00% ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของสถาบัน รวม 2 สาขา เท่ากับ 5,034,352 บาท คิดเป็น 80% และความสูญเสียของนักศึกษา รวม 2 สาขา เท่ากับ 1,277,000 บาท คิดเป็น 20%

3. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติการหาค่าร้อยละ

2.2 วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสาเหตุการออกกลางคันและข้อมูลต้นสนการศึกษาเล่าเรียนกว่า 3 ปี ในส่วนของความคิดเห็นที่เป็นส่วนวัดประเมินค่าโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยมีเกณฑ์

สำหรับการแปลผลตามเกณฑ์ของเบสต์และคานัน (Best&Kahn.1993.) ดังนี้

1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสาเหตุการออกกลางคันและการศึกษาเล่าเรียนกว่า 3 ปี ในส่วนของที่เป็นความคิดเห็นคำถามปลายเปิด โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หาความถี่ของคำถาม และจัดกลุ่มเนื้อหา นำเสนอตามลำดับ

ข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ภูมิสำเนา อาชีพในปัจจุบัน ศึกษาหรือเคยศึกษาในสาขา

ตาราง 11 จำแนกตามข้อมูลด้านส่วนบุคคล

ข้อมูลด้านส่วนบุคคล	จำนวน (คน) N=126	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	77	61.1
หญิง	49	38.9
2. อายุ		
เฉลี่ย 32 ปี	23	18.3
3.สถานภาพ		
โสด	96	76.2
สมรส	28	22.2
หย่าร้าง ม่าย	2	1.6
4.ภูมิลำเนา		
กรุงเทพและปริมณฑล	90	71.4
ต่างจังหวัด	36	28.6
5.อาชีพ		
ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ	6	4.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	3.2
พนักงานองค์การเอกชน	76	60.3
กิจการส่วนตัว	17	13.5
อื่นๆ	23	18.3
6.สาขาที่ศึกษา		
การจัดการอุตสาหกรรม	116	92.1
การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร	10	7.9

จากตาราง 11 จะเห็นว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 126 คน เป็นเพศชาย 77 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 เป็นเพศหญิง 49 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 โดยมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 32 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.3 มีสถานภาพ โสด 96 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 สมรส 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 หย่าร้าง ม่าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 มีภูมิลำเนา อยู่ใน กรุงเทพและปริมณฑล 90 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 ต่างจังหวัด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 มีอาชีพ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ 6 คน คิด

เป็นร้อยละ 4.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 พนักงานองค์การเอกชน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 กิจการส่วนตัว 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 อื่นๆ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3

ตาราง 12 จำแนกข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย

ข้อมูลค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ยต่อหัว ($\bar{x}$)
8. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ใช้ในการศึกษา	7,452
10. สูญเสียรายได้ที่ควรจะได้	12,134

จากตาราง 12 จะเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจ่ายให้กับสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นนั้น ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ใช้ในการศึกษา 7,452บาท สูญเสียรายได้ระหว่างการศึกษเฉลี่ย 12,134บาท

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน

วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 27 คน

ตาราง 13 วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันโดยรวม

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านตนเอง	2.46	0.65	น้อย
2.ด้านครอบครัว	2.41	0.69	น้อย
3.ด้านการเงินและเศรษฐกิจ	2.53	0.75	ปานกลาง
4.ด้านอาจารย์	2.61	0.69	ปานกลาง
5.ด้านสถาบันการศึกษา	2.72	0.53	ปานกลาง
รวม	2.55	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 13 จะเห็นได้ว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน โดยการพันสภาพ นักศึกษา เนื่องจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียนนั้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =2.55) และมีสาเหตุทางด้านการเงิน ($\bar{x}$ =2.53) อาจารย์ ($\bar{x}$ =2.61) และสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =2.53, 2.61, 2.72) ตามลำดับ และมีสาเหตุทางด้านตนเอง ($\bar{x}$ =2.46)และครอบครัว ($\bar{x}$ =2.46 และ 2.41) ในระดับน้อย

ตาราง 14 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านตนเอง

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน ด้านตนเอง	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา	1.59	0.50	น้อย
2.เปลี่ยนงานในความรับผิดชอบใหม่	3.22	0.93	ปานกลาง
3.ย้ายสถานที่ทำงานใหม่	2.63	1.15	ปานกลาง
4.ผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยต่ำ	1.56	0.51	น้อย
5.ปัญหาการแบ่งเวลาไม่เหมาะสม	2.78	0.64	ปานกลาง
6.พื้นความรู้สาขาวิชาที่เรียนมีไม่เพียงพอ	3.00	-	ปานกลาง
7.ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนได้	2.44	0.85	น้อย

จากตาราง 14 พบว่า สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันที่เกิดจากตัวนักศึกษาเองนั้น สาเหตุจากการเปลี่ยนงานในความรับผิดชอบใหม่ ($\bar{x}=3.22$) ต้องย้ายสถานที่ทำงานใหม่ ($\bar{x}=2.63$) ปัญหาการแบ่งเวลาไม่เหมาะสม ($\bar{x}=2.78$) และพื้นความรู้สาขาวิชาที่เรียนมีไม่เพียงพอ ($\bar{x}=3.00$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสาเหตุสุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา ($\bar{x}=1.59$) ผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยต่ำ ($\bar{x}=1.56$) และไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนได้นั้นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.44$)

ตาราง 15 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านครอบครัว

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน ด้านครอบครัว	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.มีปัญหาภายในครอบครัว	2.22	0.64	น้อย
2.ย้ายตามครอบครัว	2.78	0.64	ปานกลาง
3.มีสมาชิกภายในครอบครัวเจ็บป่วยต้องดูแล	1.67	0.96	น้อย
4.ต้องส่งเสียสมาชิกภายในครอบครัวเรียน	2.78	0.64	ปานกลาง
5.สมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุนให้เรียน	2.78	0.64	ปานกลาง
6.ต้องช่วยครอบครัวประกอบอาชีพ	2.22	0.64	น้อย

จากตาราง 15 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันด้านครอบครัว จากย้ายตามครอบครัว ($\bar{x}=2.78$) ต้องส่งเสียสมาชิกภายในครัวเรือน ($\bar{x}=2.78$) สมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุนให้เรียน ($\bar{x}=2.78$)

อยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุจากปัญหาภายในครอบครัว ($\bar{x}=2.22$) มีสมาชิกในครอบครัวเจ็บป่วย ต้องดูแล ($\bar{x}=1.67$) ต้องช่วยครอบครัวประกอบอาชีพ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.22$) ตามลำดับ

ตาราง 16 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากการเงินและเศรษฐกิจ

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านการเงินและเศรษฐกิจ			
1.ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี	2.33	0.88	น้อย
2.ระหว่างเรียนมีภาระทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น	3.07	0.73	ปานกลาง
3.เกิดภาวะจำเป็นทางการเงินทำให้ไม่สามารถเรียนต่อได้ เช่น การกู้หนี้ยืมสิน	2.37	0.97	น้อย
4.ผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้รายได้ลดลง เช่น บริษัทปรับลดเงินเดือนพนักงาน ลดค่าล่วงเวลา	2.00	0.62	น้อย
5.ขาดผู้อุปการะทางการเงิน	2.85	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 16 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน ด้านการเงินและเศรษฐกิจ จากการระหว่างเรียน มีภาระทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=3.07$) ขาดผู้อุปการะทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.85$) สาเหตุจากฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ($\bar{x}=2.33$) เกิดภาวะจำเป็นทางการเงินทำให้ไม่สามารถเรียนต่อได้ เช่น การกู้หนี้ยืมสิน ($\bar{x}=2.37$) ผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้รายได้ลดลง เช่น บริษัทปรับลดเงินเดือนพนักงาน ลดค่าล่วงเวลา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.00$)

ตาราง 17 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านอาจารย์ผู้สอน

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน ด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.อาจารย์ผู้สอนไม่มีเทคนิควิธีการในการถ่ายทอดการสอน	2.78	0.64	ปานกลาง
2.วิธีการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็น	2.85	0.60	ปานกลาง
3.ขาดการแนะแนวให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอจากอาจารย์ที่ปรึกษา	2.33	0.62	น้อย
4.อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ความสามารถทางวิชาการไม่เพียงพอที่จะสอน	2.78	0.64	ปานกลาง
5.อาจารย์ผู้สอนวางตัวไม่เหมาะสม	2.33	0.96	น้อย

จากตาราง 17 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านอาจารย์ จากอาจารย์ผู้สอนไม่มีเทคนิควิธีการในการถ่ายทอดการสอน($\bar{x}=2.78$) วิธีการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็น($\bar{x}=2.85$) อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ความสามารถทางวิชาการไม่เพียงพอที่จะสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.78$)

ตาราง 18 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านสถาบันการศึกษา

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน ด้านสถาบันการศึกษา	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.เนื้อหาหลักสูตรไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้เรียนที่วางไว้	2.78	0.64	ปานกลาง
2.การจัดเวลาในการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ยังขาดความเหมาะสม	2.78	0.64	ปานกลาง
3.การให้บริการวิชาการในด้านต่างๆ ขาดประสิทธิภาพทำให้ไม่เพียงพอกับความต้องการ	2.22	0.64	น้อย
4.สวัสดิการ ความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น โรงอาหาร ที่จอดรถ ห้องสมุด ในการให้บริการแก่นักศึกษามีไม่เพียงพอ	2.78	0.64	ปานกลาง
5.การจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาไม่กำหนดคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการศึกษาทำให้ผู้เรียน ไม่สามารถเรียนได้	3.00	-	ปานกลาง
6.เมื่อศึกษาแล้วไม่เห็นประโยชน์จากสาขาที่เรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	2.78	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 18 สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันจากด้านสถาบันการศึกษา จากเนื้อหาหลักสูตรไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้เรียนที่วางไว้ ($\bar{x}=2.78$) การจัดเวลาในการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ยังขาดความเหมาะสม ($\bar{x}=2.78$) สวัสดิการ ความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น โรงอาหาร ที่จอดรถ ห้องสมุด ในการให้บริการแก่นักศึกษามีไม่เพียงพอ($\bar{x}=2.22$) การจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาไม่กำหนดคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการศึกษาทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ ($\bar{x}=3.00$) เมื่อศึกษาแล้วไม่เห็นประโยชน์จากสาขาที่เรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.00$) การให้บริการวิชาการในด้านต่างๆ ขาดประสิทธิภาพทำให้ไม่เพียงพอกับความต้องการ($\bar{x}=2.78$)

ตาราง 19 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี

สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านตนเอง	3.43	0.79	ปานกลาง
2.ด้านอาจารย์	3.35	0.97	ปานกลาง
3.ด้านงานวิจัย	3.09	0.95	ปานกลาง
รวม	3.29	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 19 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี จากด้านตนเอง ($\bar{X}=3.43$) ด้านอาจารย์ ($\bar{X}=3.35$) ด้านงานวิจัย ($\bar{X}=3.09$) ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านตนเอง

สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านตนเอง			
1.ภาระงานประจำที่รับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น	3.36	0.74	ปานกลาง
2.ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน	3.45	0.55	ปานกลาง
3.ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบต่อตนเอง	3.70	1.01	มาก
4.ผู้เรียนขาดความรู้ ความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.11	0.78	ปานกลาง
5.ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ กรอบแนวคิดในการทำวิจัย	3.55	0.89	มาก

จากตาราง 20 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านตนเองจากภาระงานประจำที่รับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}=3.36$) ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน ($\bar{X}=3.45$) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบต่อตนเอง ($\bar{X}=3.70$) ผู้เรียนขาดความรู้ ความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X}=3.11$) ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ กรอบแนวคิดในการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.55$)

ตาราง 21 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านอาจารย์

สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านอาจารย์			
1.อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนน้อย	3.48	1.04	ปานกลาง
2.อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป จึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่	3.42	0.95	ปานกลาง
3.อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระกิจมาก	3.23	0.90	ปานกลาง
4.อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคนิควิธีการสอนด้านการวิจัยที่เข้าใจยาก	3.22	1.00	ปานกลาง
5.อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในหัวข้อวิจัยที่ผู้เรียนสนใจได้ไม่เพียงพอ	3.41	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 21 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านอาจารย์จากอาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนน้อย ($\bar{x}=3.48$) อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป จึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่ ($\bar{x}=3.42$) อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระกิจมาก ($\bar{x}=3.23$) อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคนิควิธีการสอนด้านการวิจัยที่เข้าใจยาก ($\bar{x}=3.22$) อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในหัวข้อวิจัยที่ผู้เรียนสนใจได้ไม่เพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.41$)

ตาราง 22 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านงานวิจัย

สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านงานวิจัย			
1.ไม่มีหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์	3.28	1.05	ปานกลาง
2.ขั้นตอนในการเสนอหัวข้อ และโครงร่างฯ มีหลายขั้นตอนมากเกินไป	2.70	1.08	ปานกลาง
3.เอกสาร หนังสือ ตำรา คอมพิวเตอร์ แหล่งค้นคว้าในห้องสมุดมีจำนวนน้อย	3.22	0.83	ปานกลาง
4.รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ไม่ชัดเจน	3.04	0.85	ปานกลาง
5.ขาดความร่วมมือจากแหล่งข้อมูล	3.20	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 22 สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี ด้านงานวิจัยจากไม่มีหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ($\bar{x}=3.28$) ขั้นตอนในการเสนอหัวข้อ และโครงสร้างฯ มีหลายขั้นตอนมากเกินไป ($\bar{x}=2.70$) เอกสาร หนังสือ ตำรา คอมพิวเตอร์ แหล่งค้นคว้าในห้องสมุดมีจำนวนน้อย ($\bar{x}=3.22$) รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ไม่ชัดเจน ($\bar{x}=3.04$) ขาดความร่วมมือจากแหล่งข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.20$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
3. เพื่อศึกษาสาเหตุความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระหว่างปีการศึกษา 2550 ถึง 2552 จำนวน 2 สาขา รวม 291 คน ประกอบด้วย

- นักศึกษาสาขาการจัดการอุตสาหกรรม จำนวน 212 คน และ
- นักศึกษาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร จำนวน 79 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 ใช้ระยะเวลาศึกษาจนจบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี จำนวน 26 คน
2. การศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มตัวอย่าง คือ
 - นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่เข้าศึกษาในปี 2550 สาขาการจัดการอุตสาหกรรม ภาคนักศึกษา จำนวน 86 คน
 - นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร ปีการศึกษา 2550-2552 ที่ออกกลางคัน โดยผ่าน

สภาพนักศึกษา ทั้งจากการลาออกและการไม่ลงทะเบียนเรียน จำนวนทั้งหมด 29 คน

3. การศึกษาสาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง คือ

- สาเหตุจากการใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่า 3 ปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2550 รักษาสถานภาพนักศึกษา จำนวน 86 คน
- สาเหตุที่ออกกลางคัน โดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน ของนักศึกษา ปีการศึกษา 2550-2552 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้จบการศึกษาเรียบร้อยแล้ว
มีรายละเอียดดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการศึกษา
3. เป็นคำถามปลายเปิด ขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปรับปรุง

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ที่ยังออกกลางคัน โดยพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน

มีรายละเอียดดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการศึกษา
3. เป็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านการเงินและเศรษฐกิจ ด้านอาจารย์ และด้านสถาบันการศึกษา
4. เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน และขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปรับปรุง

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ที่ใช้ระยะเวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี
มีรายละเอียดดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการศึกษา
3. เป็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านอาจารย์ ด้านงานวิจัย

4. เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ใช้ระยะเวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี และขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปรับปรุง

สำหรับคำถามชุดที่ 2 และ 3 ตอนที่ 4 นั้น มีลักษณะเป็นมาตรการส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดค่าแต่ละมาตราส่วน ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	เท่ากับ 5
ระดับความคิดเห็นมาก	เท่ากับ 4
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	เท่ากับ 3
ระดับความคิดเห็นน้อย	เท่ากับ 2
ไม่มีระดับความคิดเห็น	เท่ากับ 1

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษา ต้นทุนทางการจัดการศึกษา ต้นทุนค่าเสียโอกาส และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์เอกสารและร่างแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากความมุ่งหมายในการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามชุดที่ 2 และ 3 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองใช้ (Try Out) กับ นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 10 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยใช้วิธีการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Test of Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ อัลฟา ของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) จากการคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 และ 0.72 ตามลำดับ

5. แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปจัดพิมพ์เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการกรอกแบบสอบถามจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามทางอีเมล และโทรศัพท์ ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 7 -27 เมษายน 2553

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากงานทะเบียน ฝ่ายวิชาการ และงานบัญชี ฝ่ายบริหาร สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อแสดงต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สำหรับขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลแสดงสถานะนักศึกษา ข้อมูลทางด้านการเงิน โดยใช้เวลาในการจัดเก็บ ในวันที่ 20-30 มกราคม 2553

การจัดการท่าและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการท่าข้อมูล

กระทำโดยการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จัดระบบและแปรผลของข้อมูล พร้อมทั้งคำนวณค่าสถิติเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

กระทำโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นและนักศึกษา จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
 - 1.1 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจ่ายต่อหัวในการศึกษาระดับปริญญาโท

สูตรการคำนวณ

$$W_1 = E_1 \times D$$

E_1 หมายถึง ค่าใช้จ่ายในส่วนที่สถาบันจ่าย

D หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน

- 1.2 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่นักศึกษาจ่ายต่อหัวในการศึกษาระดับปริญญาโท

สูตรการคำนวณ

$$W_2 = E_2 \times D$$

E_2 หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษา

D หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน

2. การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สูตรการคำนวณ

$$W = W_1 + W_2$$

กำหนดให้

W คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท

W_1 คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันของสถาบัน

W_2 คือ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันของนักศึกษา

3. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติการหาค่าร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสาเหตุการออกกลางคันและข้อมูลต้นทุนการศึกษาล่าช้าเกินกว่า 3 ปี ในส่วนของความคิดเห็นที่เป็นส่วนวัดประเมินค่าโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยมีเกณฑ์

สำหรับการแปลผลตามเกณฑ์ของเบสท์และคาร์ทน์ (Best&Kahn.1993.) ดังนี้

1.00 - 1.50	คือ	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	คือ	ระดับความคิดเห็นน้อย
2.51 - 3.50	คือ	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
3.51 - 4.50	คือ	ระดับความคิดเห็นมาก
4.51 - 5.00	คือ	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสาเหตุการออกกลางคันและการศึกษาล่าช้าเกินกว่า 3 ปี ในส่วนของที่เป็นความคิดเห็นคำถามปลายเปิด โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หาความถี่ของคำถาม และจัดกลุ่มเนื้อหา นำเสนอตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สามารถสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท ที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร ในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 126,012 บาท สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 118,854 บาท รวมค่าใช้จ่ายที่สถาบันจ่ายต่อหัวทั้ง 2 สาขา เท่ากับ 244,866 บาท เห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท ที่สถาบันจ่ายต่อหัวในสาขาการจัดการอุตสาหกรรมสูงกว่าสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร 7,158 บาท

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรจนจบการศึกษา เท่ากับ 165,702 บาท และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 172,702 บาท จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโทนั้น สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหารสูงกว่าการจัดการอุตสาหกรรม 7,000 บาท

2. ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

จากการศึกษาพบว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบัน ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 รวมทั้ง 2 สาขา เป็นจำนวน เท่ากับ 1,408,667 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 751,850 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.37 สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 656,817 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.63

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการรักษาสภาพของนักศึกษาระดับปริญญาโท ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 เท่ากับ 3,634,685 บาท ในสาขาการจัดการอุตสาหกรรมเพียงสาขาเดียว เนื่องจากสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหารเพิ่งเปิดเรียนในปีการศึกษา 2551 จึงยังไม่มีการรักษาสภาพนักศึกษา

สรุปได้ว่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจของสถาบันที่เกิดขึ้นจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท เท่ากับ 5,034,352 บาท

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการลาออกกลางคันโดยพ้นสภาพนักศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาโทของนักศึกษา ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 รวมทั้ง 2 สาขา เป็นจำนวน เท่ากับ 1,191,000 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 753,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.26 สาขาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 437,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.74

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในการศึกษาระดับปริญญาโท จากการรักษาสภาพของนักศึกษาระดับปริญญาโท เท่ากับ 86,000 บาท

สรุปได้ว่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจของนักศึกษาจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท เท่ากับ 1,277,000 บาท

3. สาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ จากการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การออกกลางคันของนักศึกษาโดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกและการไม่ลงทะเบียนเรียนนั้น มีสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.55$) ด้านการเงิน ($\bar{x}=2.53$) อาจารย์

($\bar{x}=2.61$) และสถาบันการศึกษา ($\bar{x}=2.72$) ตามลำดับ และมีสาเหตุทางด้านตนเอง ($\bar{x}=2.46$) และด้านครอบครัว ($\bar{x}=2.41$)

สาเหตุที่ทำให้ใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี จากด้านส่วนตัว ($\bar{x}=3.43$) ด้านความสามารถของอาจารย์ ($\bar{x}=3.35$) ความสามารถด้านงานวิจัย ($\bar{x}=3.09$) ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

การอภิปรายผล

จากผลของการวิจัยที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท ที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร ในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 126,012 บาท สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 118,854 บาท รวมค่าใช้จ่ายที่สถาบันจ่ายต่อหัวตลอดหลักสูตร ทั้ง 2 หลักสูตร เท่ากับ 244,866 บาท จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายที่สถาบันจ่ายสำหรับการศึกษาในระดับปริญญาโท ในสาขาการจัดการอุตสาหกรรมนั้นสูงกว่า สาขาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 165,250 บาท สาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 158,250 บาท ซึ่งเป็นทิศทางตรงกันข้ามกัน สาเหตุที่สาขาการจัดการอุตสาหกรรมมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่านั้น เพราะสถาบันได้เปิดการเรียนการสอนในสาขาการจัดการอุตสาหกรรมก่อนตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการบริหารจัดการศึกษามาก่อนสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร

2. จากการศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากออกกลางคันในการศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท ในระหว่างปีการศึกษา 2550-2552 มีความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้น เท่ากับ 6,320,352 บาท เป็นสาขาการจัดการอุตสาหกรรม เท่ากับ 5,226,135 บาท คิดเป็น 83% สาขาสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร เท่ากับ 1,094,317 บาท คิดเป็น 17% ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของสถาบัน รวม 2 สาขา เท่ากับ 5,034,352 บาท คิดเป็น 80% และความสูญเสียของนักศึกษา รวม 2 สาขา เท่ากับ 1,277,100 บาท คิดเป็น 20% ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโทนี้เห็นได้ว่าสถาบันมีความสูญเสียที่เกิดขึ้นสูงถึง 80% ของความสูญเสียทั้งหมด และเกิดขึ้นจากสาขาการจัดการอุตสาหกรรม 4,386,535 บาท คิดเป็น 70% สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร 656,817 บาท คิดเป็น 10%

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโทนี้ นักศึกษามีความสูญเสียที่เกิดขึ้น 1,277,100 บาท จากสาขาการจัดการอุตสาหกรรม 839,600 บาท คิดเป็น 13% จากสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร 437,500 บาท คิดเป็น 7%

3. สาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจ จากการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การออกกลางคันของนักศึกษาโดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกและการไม่ลงทะเบียนเรียนนั้น มีสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.55$) ด้านการเงิน ($\bar{x}=2.53$) อาจารย์ ($\bar{x}=2.61$) และสถาบันการศึกษา ($\bar{x}=2.72$) ตามลำดับ และมีสาเหตุทางด้านตนเอง ($\bar{x}=2.46$) และด้านครอบครัว ($\bar{x}=2.41$)

การใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี จากด้านส่วนตัว ($\bar{x}=3.43$) ด้านความสามารถของอาจารย์ ($\bar{x}=3.35$) ความสามารถด้านงานวิจัย ($\bar{x}=3.09$) ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ผลของการศึกษาสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธีรนุช จงอารี (2543. ออนไลน์) ได้ศึกษาแนวทางการเร่งรัดการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาล่าช้ากว่าที่หลักสูตรกำหนด ได้แก่ การปฏิบัติตัวของนักศึกษา การเอาใจใส่ดูแลของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ เกี่ยวกับการวางแผนการเรียนและการทำวิจัยของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีภาระงานประจำมาก ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า ขาดการวางแผนการเรียน ขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อตนเอง ขั้นตอนในการเสนอหัวข้อและโครงร่างฯ มีมากเกินไป การเก็บรวบรวมข้อมูลมักจะได้ไม่ครบและขาดความร่วมมือจากแหล่งข้อมูล นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้และความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ ทำให้ทราบค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคัน และสาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรมสูงกว่าสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร ซึ่งค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตรนั้น สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหารจะสูงกว่า สาเหตุที่สาขาการจัดการอุตสาหกรรมมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่านั้น เพราะสถาบันได้เปิดการเรียน การสอนในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม ก่อนตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการบริหารจัดการศึกษามาก่อน สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร ดังนั้น สถาบันจึงควรจะต้องหาสาเหตุที่ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายนี้ และบริหารงบประมาณรายได้ รายจ่ายให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ในใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้ได้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2. จากผลการศึกษาพบว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท ความสูญเสียที่เกิดขึ้นนี้ สำหรับสถาบันแล้วเป็นจำนวนที่สูงมากถึง 80% ของความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด และเกิดขึ้นในสาขาการจัดการอุตสาหกรรม สาเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจนั้น ในส่วนของสถาบันโดยรวม คือความสามารถของอาจารย์ผู้สอน การเรียนการสอน การบริหารจัดการด้านการศึกษา และการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ของสถาบันที่ยังไม่เพียงพอกับการใช้งานของนักศึกษา ซึ่งสถาบันจะต้องดำเนินการปรับปรุง และจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยวางแผนการใช้จ่ายให้สอดคล้องกับรายรับ รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ

3. จากผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการออกกลางคันในการศึกษาระดับปริญญาโท การออกกลางคันของนักศึกษาโดยการพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกและการไม่ลงทะเบียนเรียนนั้น มีสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ทางด้านการเงิน สถาบันอาจจะช่วยในเรื่องการจัดหาทุนให้กับผู้เรียน และด้านความสามารถของอาจารย์ สถาบันควรที่จะเพิ่มจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ เพิ่มมากขึ้น และด้านสถาบันการศึกษาเนื่องจากสถาบันเพิ่งเปิดดำเนินการได้ไม่นาน ดังนั้นการบริการในด้านต่างๆอาจยังไม่เพียงพอ ควรมีการสอบถามข้อมูลความต้องการของผู้ใช้บริการ เพื่อที่จะได้ดำเนินการตรงกับความต้องการของผู้ใช้

การใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี จากด้านส่วนตัว ด้านความสามารถของอาจารย์ ความสามารถด้านงานวิจัย ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสาเหตุดังกล่าวนี้ สถาบันควรที่จะเพิ่มจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถในด้านงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น หรือให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการทำวิจัยกับนักศึกษาเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัด เนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเพิ่งเปิดดำเนินการได้เพียง 3 ปี ทำให้มีจำนวนนักศึกษาสำหรับเก็บตัวอย่างมีจำนวนน้อยเกินไป สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปควรมีระยะเวลามากกว่านี้ เพื่อจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบระหว่างสถาบันการศึกษาเอกชนประเภทเดียวกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่าง

บรรณานุกรม

- ชีวรัตน์ เลิศศรีชัยนันท์. (2546). การวิเคราะห์ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลในการลงทุนทางการศึกษาของบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. ถ่ายเอกสาร
- ธนู แสงศักดิ์.(2513). การลงทุนและการสูญเปล่าทางการศึกษา ประมวลผลการวางแผนทางการศึกษา. กองวางแผนการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.
- บรรจง โอพาริ และคณะ. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคันตามความเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ. กลุ่มงานบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2540). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ :โอ.เอส พรินติ้ง เฮ้าส์.
- บุญใจ ศรีสถิตย่นรากุล.(2550). ระเบียบวิธีการวิจัย:แนวทางปฏิบัติสู่ความสำเร็จ.กรุงเทพฯ : ยู แอนด์ ไอ อินเตอร์มีเดีย
- ณัฐนันท์ ลีศัตรูพาย.(2545). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2544). เศรษฐศาสตร์การจัดการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ เสวตนันท์. เศรษฐศาสตร์มหภาค. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพศาล กมลน้ำ.(2535). ความสูญเปล่าทางการศึกษาครุภาคตะวันตก.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- มงกุฎ หาญโยธี. (2550). การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ส่วนบุคคลในการลงทุนทางการศึกษาของบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร
- สมพงษ์ สุชีเกตุ. (2537).ความสูญเปล่าในการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์.สาขาการอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.(2548). เรื่องการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544-2546. ปริญญานิพนธ์. นครสวรรค์: สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. ถ่ายเอกสาร
- ศิริชัย ชินะดังกูร.(2526). ความสูญเปล่าทางการศึกษา: แนวคิดจากกลุ่มอนุรักษนิยม, ข่าวสารการวิจัย. 6(3) : 19-21: กุมภาพันธ์-มีนาคม 2526.
- อนัญญา โปราณานนท์ และคณะ. (2549). เศรษฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาสาส์น

- อำไพ อินทรประเสริฐ และ คณะ.(2549). *ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร
- กองบังคับการบริการศึกษา โรงเรียนน้อยร้อยตำราจสามพราน. (2553): สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2553, จาก <http://www.sampran.go.th>
- ณิรณัฐ จงอารี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2543.). *ฐานข้อมูลการวิจัย การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม: สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2553* จาก <http://www.thaiedresearch.org>
- มนตรี สิงหะวาระ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. (2553). *E-Learning Managerial Economics: สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2553*, จาก <http://www.coursewares.mju.ac.th>
- สถาบันเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น.(2553): สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2553, จาก <http://www.tni.ac.th>
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.(2552): สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2553, จาก <http://www.mua.go.th>
- Adam Smith. (1776). *An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations*. New York : Harvester Wheatsheaf.
- Alfred Marshall. (1967). *The Economics of Training*. Claremont : Claremont Graduate School
- Dulniak, Denis Joseph.(1982). *Predicting Freshmen Dropouts at Montana State University Using Selected Institutional Data*. Dissertation Abstracts International: The Humanities and Social Sciences. Vol 42 No. 48
- George Argyrous.(2005). *Statistic for Research with a Guide to SPSS .2* nd edition. London: SAGE Publications Ltd.Schultz,T.W.(1963). *Investment in Human Capital*. New York : Columbia University
- Heller, Donald Eric.(1997). *Access to Public Higher Education, 1976 to 1994: New Evidence From an Analysis of the States (Higher Education, Tuition. Financial Aid)*. Harvard University

ภาคผนวก

แบบสอบถามเรื่อง

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง

แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย และ ข้อคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใดทั้งสิ้นต่อผู้ตอบ ดังนั้น จึงขอให้ตอบแบบสอบถามในแต่ละตอนด้วยความเป็นจริง และตอบคำถามทุกข้อไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่งไว้

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

น.ศ.สุชีรา นวลทอง

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ต้องการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนบุคคล

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง ม่าย
4. ภูมิลำเนา ☐ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ☐ ต่างจังหวัด
5. อาชีพของท่านในปัจจุบัน
☐ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานองค์การเอกชน ☐ กิจการส่วนตัว
☐ อื่นๆ
6. ท่านศึกษา/เคยศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นในระดับปริญญาโท สาขา.....
☐ การจัดการอุตสาหกรรม ☐ การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย

7. ค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้กับสถานศึกษา
 - ค่าเล่าเรียน หน่วยกิตละบาท
 - ค่ารักษาสุขภาพ..... บาท
 - ค่าบำรุงปกติ ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าประกันความเสียหาย ค่าบำรุงห้องสมุด ฯลฯ
จำนวนบาท/ปี
 - ค่าธรรมเนียมปกติ ได้แก่ ค่าสมัครสอบ ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา ฯลฯ
จำนวน บาท/ปี
8. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ใช้ในการศึกษา เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเครื่องแต่งกาย ฯลฯ
จำนวนประมาณ บาท/ปี
9. รวมค่าใช้จ่ายที่ท่านจ่ายให้กับสถานศึกษาจนจบการศึกษา หรือจนพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกและไม่ลงทะเบียนเรียน
จำนวน บาท
10. ระหว่างที่ท่านศึกษาอยู่ ท่านสูญเสียรายได้ที่ควรจะได้หากทำงาน เช่น ค่าล่วงเวลา ฯ
จำนวนประมาณ บาท/ปี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (เพิ่มเติม)

3.1 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการดำเนินการของสถาบันการศึกษาอย่างไรบ้าง (โปรด
เขียนอธิบาย)

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเรื่อง

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง

แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย และ สาเหตุของการออกกลางคัน โดยบัณฑิตศึกษา ทั้งจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใดทั้งสิ้นต่อผู้ตอบ ดังนั้น จึงขอให้ตอบแบบสอบถามในแต่ละตอนด้วยความเป็นจริง และตอบคำถามทุกข้อไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่งไว้

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

น.ส.สุชีรา นวลทอง

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ต้องการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนบุคคล

7. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
8. อายุ ปี
9. สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง ม่าย
10. ภูมิลำเนา ☐ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ☐ ต่างจังหวัด
11. อาชีพของท่านในปัจจุบัน
- ☐ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ พนักงานองค์การเอกชน ☐ กิจการส่วนตัว
- ☐ อื่นๆ
12. ท่านศึกษา/เคยศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นในระดับปริญญาโท สาขา.....
- ☐ การจัดการอุตสาหกรรม ☐ การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย

8. ค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้กับสถานศึกษา
- ค่าเล่าเรียน หน่วยกิตละบาท
 - ค่ารักษาสุขภาพ..... บาท
 - ค่าบำรุงปกติ ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าประกันความเสียหาย ค่าบำรุงห้องสมุด ฯลฯ
จำนวนบาท/ปี
 - ค่าธรรมเนียมปกติ ได้แก่ ค่าสมัครสอบ ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา ฯลฯ
จำนวน บาท/ปี
8. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ใช้ในการศึกษา เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเครื่องแต่งกาย ฯลฯ
จำนวนประมาณ บาท/ปี
9. รวมค่าใช้จ่ายที่ท่านจ่ายให้กับสถานศึกษาจนจบการศึกษา หรือจนพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกและไม่ลงทะเบียนเรียน
จำนวน บาท
10. ระหว่างที่ท่านศึกษาอยู่ ท่านสูญเสียรายได้ที่ควรจะได้หากทำงาน เช่น ค่าล่วงเวลา ฯ
จำนวนประมาณ บาท/ปี

ตอนที่ 3 สาเหตุที่ทำให้ท่านออกกลางคัน (หากท่านยังรักษาสถานภาพนักศึกษาอยู่ โปรดข้ามไปตอนที่ 4)
คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างนี้แต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสาเหตุที่ทำให้ท่าน
 ออกกลางคัน โดยการพิจารณาจากนักศึกษาเนื่องจากการลาออก หรือการไม่ลงทะเบียนเรียน

ข้อ	สาเหตุ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1.	ด้านตนเอง สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา					
2.	เปลี่ยนงานในความรับผิดชอบใหม่					
3.	ต้องย้ายสถานที่ทำงานใหม่					
4.	ผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยต่ำ					
5.	มีปัญหาการแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม					
6.	พื้นฐานความรู้สาขาวิชาที่เรียนมีไม่เพียงพอ					
7.	ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียน					
8.	ด้านครอบครัว มีปัญหาภายในครอบครัว					
9.	ย้ายตามครอบครัว					
10.	มีสมาชิกภายในครอบครัวเจ็บป่วยต้องดูแล					
11.	ต้องส่งเสียสมาชิกภายในครอบครัวเรียน					
12.	สมาชิกในครอบครัวไม่สนับสนุนให้เรียน					
13.	ต้องช่วยครอบครัวประกอบอาชีพ					
14.	ด้านการเงินและเศรษฐกิจ ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี					
15.	ระหว่างเรียนมีภาระทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น					
16.	เกิดภาวะจำเป็นทางการเงินทำให้ไม่สามารถเรียนต่อได้ เช่น การกู้หนี้ยืมสิน					
17.	ผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้รายได้ลดลง เช่น บริษัท ปรับลดเงินเดือนพนักงาน ลดค่าล่วงเวลา					
18.	ขาดผู้อุปการะทางการเงิน					

	ด้านอาจารย์					
19.	อาจารย์ผู้สอนไม่มีเทคนิควิธีการในการถ่ายทอดการสอน					
20.	วิธีการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็น					
21.	ขาดการแนะแนวให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอจากอาจารย์ที่ปรึกษา					
22.	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ความสามารถทางวิชาการไม่เพียงพอที่จะสอน					
23.	อาจารย์ผู้สอนวางตัวไม่เหมาะสม					
	ด้านสถาบันการศึกษา					
24.	เนื้อหาหลักสูตรไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้เรียนที่วางไว้					
25.	การจัดเวลาในการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ยังขาดความเหมาะสม					
26.	การให้บริการวิชาการในด้านต่างๆ ขาดประสิทธิภาพทำให้ไม่เพียงพอกับความต้องการ					
27.	สวัสดิการ ความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น โรงอาหาร ที่จอดรถ ห้องสมุด ในการให้บริการแก่นักศึกษามีไม่เพียงพอ					
28.	การจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาไม่กำหนดคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการศึกษาทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้					
29.	เมื่อศึกษาแล้วไม่เห็นประโยชน์จากสาขาที่เรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (เพิ่มเติม)

3.2 ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของผู้เรียน อย่างไรบ้าง (โปรดเขียนอธิบาย)

.....

.....

.....

.....

3.3 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการดำเนินการของสถาบันการศึกษาอย่างไรบ้าง (โปรดเขียนอธิบาย)

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเรื่อง

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง

แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย และ สาเหตุที่ใช้ระยะเวลาศึกษานานเกินกว่า 3 ปี ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใดทั้งสิ้นต่อผู้ตอบ ดังนั้น จึงขอให้ตอบแบบสอบถามในแต่ละตอนด้วยความเป็นจริง และตอบคำถามทุกข้อไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่งไว้

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

น.ส.สุชีรา นวลทอง

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและความสูญเสียค่าทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ต้องการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และความสูญเสียค่าทางเศรษฐกิจในการศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนบุคคล

13. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
14. อายุ ปี
15. สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง ม่าย
16. ภูมิลำเนา ☐ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ☐ ต่างจังหวัด
17. อาชีพของท่านในปัจจุบัน
- ☐ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ พนักงานองค์การเอกชน ☐ กิจการส่วนตัว
- ☐ อื่นๆ
18. ท่านศึกษา/เคยศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นในระดับปริญญาโท สาขา.....
- ☐ การจัดการอุตสาหกรรม ☐ การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย

9. ค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้กับสถานศึกษา
- ค่าเล่าเรียน หน่วยกิตละบาท
 - ค่ารักษาสุขภาพ..... บาท
 - ค่าบำรุงปกติ ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าประกันความเสียหาย ค่าบำรุงห้องสมุด ฯลฯ
จำนวนบาท/ปี
 - ค่าธรรมเนียมปกติ ได้แก่ ค่าสมัครสอบ ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา ฯลฯ
จำนวน บาท/ปี
8. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ใช้ในการศึกษา เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเครื่องแต่งกาย ฯลฯ
จำนวนประมาณ บาท/ปี
9. รวมค่าใช้จ่ายที่ท่านจ่ายให้กับสถานศึกษาจนจบการศึกษา หรือจนพ้นสภาพนักศึกษาทั้งจากการลาออกและไม่ลงทะเบียนเรียน
จำนวน บาท
10. ระหว่างที่ท่านศึกษาอยู่ ท่านสูญเสียรายได้ที่ควรจะได้หากทำงาน เช่น ค่าล่วงเวลา ฯ
จำนวนประมาณ บาท/ปี

ตอนที่ 3 สาเหตุที่ทำให้ท่านใช้ระยะเวลาศึกษานานกว่า 3 ปี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างนี้แต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสาเหตุที่ทำให้ท่านใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปี

ข้อ	สาเหตุ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	ด้านตนเอง ภาระงานประจำที่รับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น					
2.	ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน					
3.	ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบต่อตนเอง					
4.	ผู้เรียนขาดความรู้ ความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูล					
5.	ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ กรอบแนวคิดในการทำวิจัย					
6.	ด้านอาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนน้อย					
7.	อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป จึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่					
8.	อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระกิจมาก					
9.	อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคนิควิธีการสอนด้านการวิจัยที่เข้าใจยาก					
10.	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในหัวข้อวิจัยที่ผู้เรียนสนใจได้ไม่เพียงพอ					
11.	ด้านงานวิจัย ไม่มีหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์					
12.	ขั้นตอนในการเสนอหัวข้อ และ โครงร่างฯ มีหลายขั้นตอนมากเกินไป					
13.	เอกสาร หนังสือ ตำรา คอมพิวเตอร์ แหล่งค้นคว้าในห้องสมุดมีจำนวนน้อย					
14.	รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ไม่ชัดเจน					
15.	ขาดความร่วมมือจากแหล่งข้อมูล					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (เพิ่มเติม)

3.4 ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุของการใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า 3 ปีของผู้เรียน
อย่างไรบ้าง (โปรดเขียนอธิบาย)

.....

.....

.....

.....

3.5 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการดำเนินการของสถาบันการศึกษาอย่างไรบ้าง (โปรด
เขียนอธิบาย)

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุชีรา นวลทอง
วันเดือนปีเกิด	4 มีนาคม 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	345 เลอะมานแมนชั่น ซ.อ่อนนุช 17 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนลาซาลโชติรวินครสวรรค์
พ.ศ. 2541	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงิน-การธนาคาร จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2552	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ